

Dansk udgave

Retsforskrifter

 48. årgang
22. februar 2005

Indhold	I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	★ Rådets forordning (EF) nr. 289/2005 af 17. februar 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 for så vidt angår udvidelse af forbuddet mod at anvende trawl til polske farvande	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 290/2005 af 21. februar 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	2
	Kommissionens forordning (EF) nr. 291/2005 af 21. februar 2005 om fastsættelse af eksportrestitutionser som led i system A1 og B for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner og æbler)	4
	Kommissionens forordning (EF) nr. 292/2005 af 21. februar 2005 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1210/2004, for produktionsåret 2004/05	7
	II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
	Kommissionen	
	2005/145/EF:	
	★ Kommissionens beslutning af 16. december 2003 om Frankrigs statsstøtte til EDF samt til elektricitets- og gassektoren (meddelt under nummer K(2003) 4637) ⁽¹⁾	9
	Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union	
	★ Rådets fælles holdning 2005/146/FUSP af 21. februar 2005 om forlængelse af gyldigheden af fælles holdning 2004/161/FUSP om forlængelse af restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe	30

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

★ Rådets fælles holdning 2005/147/FUSP af 21. februar 2005 om forlængelse og ændring af fælles holdning 2004/179/FUSP om restriktive foranstaltninger over for lederne i Transdnestrien-området i Republikken Moldova	31
★ Rådets afgørelse 2005/148/FUSP af 21. februar 2005 om gennemførelse af fælles holdning 2004/694/FUSP om yderligere foranstaltninger til støtte for den effektive gennemførelse af mandatet til Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende Det Tidligere Jugoslavien (ICTY)	34
★ Rådets fælles holdning 2005/149/FUSP af 21. februar 2005 om ændring af fælles holdning 2004/423/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Burma/Myanmar ..	37

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 289/2005**af 17. februar 2005****om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 for så vidt angår udvidelse af forbuddet mod at anvende trawl til polske farvande**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 88/98 affattes således:

under henvisning til tiltrædelsesakten af 2003, særlig artikel 57, stk. 2, og

»3. Det er året rundt forbudt at fiske med trawl, snurrevod og lignende redskaber i det geografiske område, der afgrænses af en linje gennem følgende punkter:

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Internationale Østersø-fiskerikommission vedtog en henstilling den 21. september 1991, der tog sigte på at forbyde fiskeri med trawl i Oderbank-området. Henstillingen blev gennemført i EF-retten ved artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 88/98 af 18. december 1997 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund⁽¹⁾.

54° 23' N, 14° 35' Ø
54° 21' N, 14° 40' Ø
54° 17' N, 14° 33' Ø
54° 07' N, 14° 25' Ø
54° 10' N, 14° 21' Ø
54° 14' N, 14° 25' Ø
54° 17' N, 14° 17' Ø
54° 24' N, 14° 11' Ø
54° 27' N, 14° 25' Ø
54° 23' N, 14° 35' Ø«

(2) I lyset af Polens tiltrædelse af Den Europæiske Union bør det geografiske område, der er omfattet af forbuddet mod at anvende trawl, udvides til at omfatte polske farvande.

Artikel 2

(3) Forordning (EF) nr. 88/98 bør ændres i overensstemmelse hermed —

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2005.

På Rådets vegne
J.-C. JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ EFT L 9 af 15.1.1998, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 812/2004 (EUT L 150 af 30.4.2004, s. 12).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 290/2005**af 21. februar 2005****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. februar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2005.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikterne

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. februar 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	122,6
	204	77,2
	212	167,7
	624	239,8
	628	104,0
	999	142,3
0707 00 05	052	154,8
	068	103,0
	204	118,9
	999	125,6
0709 10 00	220	39,4
	999	39,4
0709 90 70	052	167,1
	204	209,9
	999	188,5
0805 10 20	052	54,0
	204	47,7
	212	50,1
	220	38,9
	421	30,9
	448	35,8
	624	65,1
	999	46,1
0805 20 10	204	87,4
	624	84,0
	999	85,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	41,3
	204	93,3
	220	35,5
	400	75,9
	464	134,9
	528	96,4
	624	76,0
	662	49,1
	999	75,3
0805 50 10	052	52,5
	999	52,5
0808 10 80	400	116,7
	404	104,6
	508	80,2
	512	110,8
	528	80,4
	720	50,5
	999	90,5
0808 20 50	388	73,4
	400	92,1
	528	72,1
	999	79,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 11).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 291/2005

af 21. februar 2005

om fastsættelse af eksportrestititioner som led i system A1 og B for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner og æbler)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

mængder, dels i priserne i den internationale handel. Der skal også tages hensyn til afsætnings- og transportomkostningerne og til det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte eksport.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 35, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001⁽²⁾ blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser for eksportrestititioner for frugt og grøntsager.

(2) I henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan der inden for de grænser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, i fornødent omfang ydes eksportrestituktion for de produkter, som eksporteres fra EF, for at muliggøre en økonomisk betydelig eksport.

(3) I henhold til artikel 35, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 bør det handelsmønster, som restitutionensordningen tidligere har skabt, ikke forstyrres. Af den årsag, og fordi eksporten af frugt og grøntsager er sæsonbestemt, bør det fastsættes, hvilke mængder der er omfattet pr. produkt, på grundlag af nomenklaturen over eksportrestituktioner for landbrugsprodukter, som er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87⁽³⁾. Disse mængder bør fordeles under hensyntagen til, hvor let fordærlige de pågældende produkter er.

(4) I henhold til artikel 35, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2200/96 skal restitutionerne fastsættes under hensyn til situationen og den forventede udvikling dels i priserne for frugt og grøntsager på EF's marked og de disponible

(5) I henhold til artikel 35, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes priserne på EF's marked under hensyn til de priser, som viser sig at være de gunstigste med henblik på eksport.

(6) Den internationale handelssituation eller de særlige krav, der gør sig gældende på visse markeder, kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for et givet produkt alt efter produktets destination.

(7) Tomater, appelsiner, citroner og æbler i kvalitetsklasse ekstra, I og II i de fælles handelsnormer kan i øjeblikket gøres til genstand for en økonomisk betydelig eksport.

(8) For at de disponible midler kan udnyttes så effektivt som muligt, og under hensyn til EF-eksportens struktur bør eksportrestituktionerne fastsættes i henhold til system A1 og B.

(9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For system A1 er restitutionssatserne, perioden for ansøgning om restitution og de pågældende produktmængder fastsat i bilaget. For system B er de indikative restitutionssatser, perioden for indsendelse af licensansøgninger og de pågældende produktmængder fastsat i bilaget.

2. De licenser, der udstedes vedrørende fødevarerhjælp, og som er omhandlet i artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000⁽⁴⁾, afskrives ikke på de mængder, der er nævnt i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. marts 2005.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 (EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2002 (EFT L 170 af 29.6.2002, s. 69).

⁽³⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2180/2003 (EUT L 335 af 22.12.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 636/2004 (EUT L 100 af 6.4.2004, s. 25).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2005.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

BILAG

**til Kommissionens forordning af 21. februar 2005 om fastsættelse af eksportrestitutioner for frugt og grøntsager
(tomater, appelsiner, citroner og æbler)**

Produktkode ⁽¹⁾	Bestemmelsessted ⁽²⁾	System A1 Periode for ansøgning om restitution: 9.3.2005-6.5.2005		System B Periode for indsendelse af licensansøgninger 16.3.2005-13.5.2005	
		Restitutionsats (EUR/t netto)	Mængder (t)	Indikativ restitutionsats (EUR/t netto)	Mængder (t)
0702 00 00 9100	F08	30		30	15 295
0805 10 20 9100	A00	35		35	66 667
0805 50 10 9100	A00	55		55	33 333
0808 10 80 9100	F09	37		37	95 409

⁽¹⁾ Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ Koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i bilag II til forordning (EØF) nr. 3846/87.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 11).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

F03: Alle bestemmelsessteder, undtagen Schweiz.

F04: Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Ny Guinea, Laos, Cambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexico og Costa Rica.

F08: Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien.

F09: Følgende bestemmelsessteder:

- Norge, Island, Grønland, Færøerne, Rumænien, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien og Montenegro, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al-Qaiwain, Ras al-Khaimah og Fujairah), Kuwait, Yemen, Syrien, Iran, Jordan, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador og Colombia.
- Landene og territorierne i Afrika, undtagen Sydafrika.

- Bestemmelsessteder, der er nævnt i artikel 36 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 292/2005**af 21. februar 2005****om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1210/2004, for produktionsåret 2004/05**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægstolden ved import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret 2004/05 blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1210/2004⁽³⁾. Disse priser og

denne told blev senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 250/2005⁽⁴⁾.

- (2) Under hensyn til de oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, bør de pågældende beløb ændres i overensstemmelse med bestemmelserne og betingelserne i forordning (EF) nr. 1423/95 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, og som for produktionsåret 2004/05 blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1210/2004, ændres og er vist i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. februar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2005.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikterne*

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 (EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5).

⁽³⁾ EUT L 232 af 1.7.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 42 af 12.2.2005, s. 27.

BILAG

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af hvidt sukker, råsukker og produkter i KN-kode 1702 90 99 og anvendes fra den 22. februar 2005

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	20,00	6,30
1701 11 90 ⁽¹⁾	20,00	11,95
1701 12 10 ⁽¹⁾	20,00	6,11
1701 12 90 ⁽¹⁾	20,00	11,43
1701 91 00 ⁽²⁾	19,95	16,44
1701 99 10 ⁽²⁾	19,95	10,99
1701 99 90 ⁽²⁾	19,95	10,99
1702 90 99 ⁽³⁾	0,20	0,44

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt II, til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt I, til forordning (EF) nr. 1260/2001.

⁽³⁾ Fastsat pr. 1% indhold af saccharose.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. december 2003

om Frankrigs statsstøtte til EDF samt til elektricitets- og gassektoren

(meddelt under nummer K(2003) 4637)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2005/145/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med ovennævnte artikler⁽¹⁾, under hensyn til disse bemærkninger, og

og ud fra følgende betragtninger:

(3) Ved brev af 16. oktober 2002 gav Kommissionen de franske myndigheder meddelelse om de tre samlede beslutninger om EDF⁽³⁾. På den ene side opfordrede Kommissionen de franske myndigheder til i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 1, som en hensigtsmæssig foranstaltning at ophæve den ubegrænsede statsgaranti, som EDF nyder godt af for alle sine forpligtelser som følge af sin status som offentligretlig industri- og handelsvirksomhed, som udelukker enhver anvendelse af lovgivningen om rekonstruktion og retslig likvidation af kriseramte virksomheder. På den anden side indledte Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 2, den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende de opnåede fordele ved EDF's manglende betaling af den skyldige selskabsskat, som opstod ved omstruktureringen af selskabets balance i 1997 på en del af de skattefrie regnskabsmæssige henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet (RAG). Endelig opfordrede Kommissionen de franske myndigheder til at indsende de nødvendige oplysninger med henblik på en undersøgelse af denne skattefordel inden for rammerne af den formelle undersøgelsesprocedure.

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 10. juli 2001 opfordrede Kommissionen de franske myndigheder til at indsende oplysninger vedrørende visse støtteordninger for Electricité de France (EDF), som kan omfatte elementer af statsstøtte.

(2) Mellem juli 2001 og juni 2002 sendtes der adskillige breve mellem Kommissionen og de franske myndigheder⁽²⁾. Der blev afholdt et teknisk møde den 3. september 2002.

(4) De franske myndigheder fremsendte deres bemærkninger til Kommissionen ved brev af 11. december 2002 og afviste heri, at EDF's status som offentligretlig industri- og handelsvirksomhed indebærer nogen form for statsstøtte, og afviste ligeledes at gennemføre den hensigtsmæssige foranstaltning. De franske myndigheder afviste ligeledes, at EDF har nydt godt af en skattefordel i 1997. Den 12. februar 2003 afholdtes et teknisk møde mellem Kommissionen og de franske myndigheder, hvor man behandlede spørgsmålet om skattefordelen.

⁽¹⁾ EFT C 280 af 16.11.2002, s. 8, og EUT C 164 af 15.7.2003, s. 7.

⁽²⁾ Jf. EFT C 280 af 16.11.2002, s. 8.

⁽³⁾ EFT C 280 af 16.11.2002, s. 8.

- (5) Efter de franske myndigheders afvisning af at gennemføre den hensigtsmæssige foranstaltning og i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽⁴⁾, besluttede Kommissionen den 2. april 2003 at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, om den ubegrænsede statsgaranti til EDF, idet virksomheden ikke kan gå konkurs⁽⁵⁾. Ved brev af 12. juni 2003 fremsendte de franske myndigheder deres bemærkninger til Kommissionen inden for rammerne af den formelle undersøgelsesprocedure.
- (6) Ved brev af 11. november 2003 samt breve af 21. november og 11. december 2003 gav de franske myndigheder Kommissionen meddelelse om en reform af pensionssystemet inden for elektricitets- og gassektoren og fremsendte et lovforslag om omdannelse af EDF til et almenretligt erhvervsdrivende selskab. De meddelte, at begge disse reformer vil blive medtaget i samme lovforslag. Ved brev af 16. december 2003 bekræftede den franske regering, at den vil fremsætte et lovforslag om ændring af EDF's juridiske status. EDF er i øjeblikket en offentligretlig virksomhed, og status vil blive ændret, så selskabet bliver omfattet af de almindelige retsregler, og ifølge forslaget skal ændringen træde i kraft senest den 1. januar 2005.
- (7) Den 17. november 2003 afholdtes et nyt teknisk møde mellem Kommissionen, de franske myndigheder og repræsentanter for EDF om den skattefordel, som EDF nyder godt af. De franske myndigheder fremsendte ligeledes supplerende oplysninger om dette spørgsmål ved brev af 20. november 2003.
- (8) EDF producerer, transporterer og distribuerer elektricitet på hele Frankrigs område. EDF er en af de største koncerner på det europæiske energimarked og tilhørende markeder. Koncernen opererer ligeledes i Kina, Egypten, Argentina, Brasilien, Mexico og USA.
- (9) I 2002 havde EDF en omsætning på 48,4 mia. EUR; koncernen har i øjeblikket 32,5 mio. kundeforhold i Frankrig og 8,9 mio. i resten af Europa. EDF's største europæiske datterselskaber på energiområdet er EDF Energy (Storbritannien) og EnBW (Tyskland), men koncernen deltager ligeledes i adskillige andre europæiske selskaber.
- (10) EDF blev oprettet ved lov nr. 46-628 af 8. april 1946 som en offentligretlig industri- og handelsvirksomhed. I Frankrig er offentligretlige juridiske personer, herunder offentligretlige industri- og handelsvirksomheder, ikke underlagt de almindelige retsregler om rekonstruktion og retslig likvidation af kriserante virksomheder.
- (11) Den manglende anvendelse af insolvens- og konkursprocedurerne på offentligretlige juridiske personer udspringer af det overordnede princip om fritagelse af offentligretlige personers ejendom for arrest og beslag, som har været gældende retspraksis i Frankrig siden slutningen af det 19. århundrede⁽⁶⁾.

B) Reform af pensionssystemet inden for el- og gassektoren (EGS)

- (12) De franske myndigheder gav Kommissionen meddelelse om en reform af pensionssystemet for EGS.
- (13) Det nuværende pensionssystem for EGS er en særlig ordning, som adskiller sig fra den almindelige ordning inden for den sociale sikringsordning. Der er tale om en pensionsordning efter fordelingsprincippet, som finansieres af indbetalinger fra lønmodtagerne og af et bidrag fra branchens virksomheder (»udligningsbidrag«), som fastsættes pro rata i forhold til deres lønsam, med det formål at sikre en årlig udligning af pensionsudgifterne inden for ordningen. Selv om ordningen dækker hele sektoren, forvaltes den af en fælles afdeling under EDF og Gaz de France (GDF).
- (14) Ifølge den reform, som de franske myndigheder har anmeldt, skal der oprettes et paritetisk socialsikringsorgan med national competence, Caisse nationale des industries électriques et gazières, som er uafhængigt af EDF og GDF, som bliver en privatretlig juridisk person, og som er underlagt socialsikringslovgivningen. Det er obligatorisk for alle timelønnede og funktionærer inden for EGS at være medlem af denne kasse.

II. BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

A) Den ubegrænsede statsgaranti

- (8) EDF producerer, transporterer og distribuerer elektricitet på hele Frankrigs område. EDF er en af de største koncerner på det europæiske energimarked og tilhørende markeder. Koncernen opererer ligeledes i Kina, Egypten, Argentina, Brasilien, Mexico og USA.
- (9) I 2002 havde EDF en omsætning på 48,4 mia. EUR; koncernen har i øjeblikket 32,5 mio. kundeforhold i Frankrig og 8,9 mio. i resten af Europa. EDF's største europæiske datterselskaber på energiområdet er EDF Energy (Storbritannien) og EnBW (Tyskland), men koncernen deltager ligeledes i adskillige andre europæiske selskaber.
- (10) EDF blev oprettet ved lov nr. 46-628 af 8. april 1946 som en offentligretlig industri- og handelsvirksomhed. I Frankrig er offentligretlige juridiske personer, herunder offentligretlige industri- og handelsvirksomheder, ikke underlagt de almindelige retsregler om rekonstruktion og retslig likvidation af kriserante virksomheder.
- (11) Den manglende anvendelse af insolvens- og konkursprocedurerne på offentligretlige juridiske personer udspringer af det overordnede princip om fritagelse af offentligretlige personers ejendom for arrest og beslag, som har været gældende retspraksis i Frankrig siden slutningen af det 19. århundrede⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁵⁾ EUT C 164 af 15.7.2003, s. 7.

⁽⁶⁾ Tribunal des conflits, Association syndicale du canal de Gignac, 9. december 1899, Rec. s. 731; Cour de cassation, Civ 1ère, Bureau de recherches géologiques et minières »BRGM Société Lloyd Continental«, 21. december 1987, Bull. civ. I, n° 348; Cour d'appel de Paris, Sté PDG et B., 15. februar 1991, n° 9021744, DA 1991, n° 184.

(15) I reformen skelnes der mellem to typer af rettigheder på det økonomiske område:

- de såkaldte »basisrettigheder«, som svarer til rettighederne inden for almenretlige pensionsordninger (den almindelige ordning under Sécurité sociale og obligatoriske tillægsordninger) til gengæld for en indbetaling med frigørende virkning i henhold til de almindelige retsregler
- de specifikke rettigheder inden for EGS er mere vidtrækkende end de normale rettigheder under den almindelige ordning og de obligatoriske tillægsordninger. Disse specifikke rettigheder svarer således til forskellen mellem rettighederne under den særlige ordning inden for EGS og basisrettighederne.

a) Basisrettigheder

(16) For så vidt angår basisrettigheder⁽⁷⁾ skal den særlige EGS-ordning i henhold til reformen tilknyttes den almindelige ordning (la Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés — CNAV) og de obligatoriske tillægsordninger (Association Générale des Institutions de Retraite des Cadres — AGIRC og Association des Régimes de Retraite Complémentaires — ARRCO). Disse ordninger skal udbetale basisrettighederne til arbejdstagerne inden for sektoren, mens virksomhederne inden for sektoren udbetaler et beløb med frigørende virkning i henhold til de almindelige retsregler.

(17) Socialsikringsinstanserne fastlægger de tekniske bestemmelser for denne tilknytning med henblik på at sikre, at overgangen til de modtagende ordninger er neutral rent økonomisk⁽⁸⁾. Tilknytningen kan navnlig ske i

⁽⁷⁾ De nuværende basisrettigheder, som skal finansieres inden for EGS, beløber sig til [...] (forretningshemmelighed). Størrelsen af de pensionsforpligtelser, der skal finansieres, svarer til nutidsværdien, beregnet ved en realrente på 3 %, af beløbsstørrelsen på de optjente rettigheder på datoen for reformen. De anførte beløb afspejler situationen pr. 1. januar 2003; de justeres i henhold til de optjente rettigheder og udbetalte ydelser frem til datoen for reformens gennemførelse.

⁽⁸⁾ Den 1. april 2003 vedtog Le Conseil National de la Comptabilité henstilling nr. 2003-R.01 vedrørende bestemmelser om bogføring og evaluering af pensionsforpligtelser og lignende fordele, hvori man netop præciserer evalueringsbestemmelserne på området. Diskonteringssatsen skal fastsættes i henhold til markedssatsen på afslutningsdatoen baseret på virksomhedsobligationer af første kategori med lang løbetid, der svarer til forpligtelsernes varighed, og ellers med henvisning til langfristede statsobligationer. Anvendelsen af en reel diskonteringssats på 3 % ligger således i den lavere ende af de mulige værdier.

henhold til metoden for udgiftsindikatorer eller metoden for udgiftsforhold, som det franske socialsystem allerede har anvendt ved tidligere indlemmelser⁽⁹⁾.

(18) I deres brev af 11. december 2003 erklærer de franske myndigheder:

»De franske myndigheder forpligter sig til at sikre, at aftaler, der måtte blive indgået mellem el- og gassektoren og de almenretlige ordninger (modtagende ordninger) samt alle andre foranstaltninger i denne forbindelse bliver økonomisk neutrale for alle parterne og for staten.«

b) Specifikke rettigheder

(19) Hvad angår de specifikke rettigheder⁽¹⁰⁾, skelnes der i reformen mellem fremtidige og tidligere specifikke rettigheder.

(20) De fremtidige specifikke rettigheder, som lønmodtagerne inden for sektoren har opbygget forud for reformen, skal dækkes fuldt ud af virksomhederne på uændrede betingelser uanset forhøjelsen af beløbsstørrelserne, som hænger sammen med udviklingen i lønsummen.

⁽⁹⁾ Den gældende metode inden for CNAV går ud på, at man på evalueringsdatoen sammenligner forholdet mellem den sandsynlige nutidsværdi for allerede erhvervede rettigheder og indbetalingerne over et år tilpasset efter bidragydernes gennemsnitsalder inden for den ordning, der skal indlemmes, og den modtagende ordning. Hvis man forestiller sig, at udgiftsforholdet for EGS er højere end for basisordningen, beregnes der en indtrædelsesafgift svarende til beløbet, som efter fradrag af nutidsværdien af udgifterne under EGS-ordningen, gør det muligt at udligne udgiftsindikatoren for CNAV-ordningen forud for transaktionen med udgiftsindikatoren for hele CNAV-EGS efter transaktionen.

Den gældende metode inden for organisationerne AGIRC og ARRCO går ud på at sammenligne det beregnede udgiftsforhold mellem ydelser/indbetalinger over 25 år for de supplerende ordninger på den ene side og for EGS på den anden. Overtagelsen af rettighederne kan være minimal eller maksimal. Hvis der er tale om en minimal overtagelse, foretages der en reduktion af de tilhørende basisydelser, hvis udgiftsforholdet under den ordning, der skal indlemmes, er mindre gunstig end under den modtagende ordning. En sådan reduktion medfører en automatisk forøgelse af de allerede optjente rettigheder, som virksomheden fortsat skal afholde. Virksomhederne er fortsat ansvarlige for finansieringen af den del af de ydelser, der er tilknyttet allerede optjente basisrettigheder, som ikke er overført til den almenretlige ordning. Hvis der er tale om en maksimal overtagelse, overtages basisrettighederne, selv om udgiftsforholdet under den ordning, der skal indlemmes, er mindre gunstig end under den modtagende ordning, men ordningen, der skal indlemmes, skal da betale et udligningsbeløb for at sikre, at tilknytningen bliver økonomisk neutral.

Selv om overtagelsen af rettigheder i dette tilfælde sker efter den »maksimale« metode, skønnes størrelsen af dette udligningsbeløb til de almenretlige ordninger at ligge mellem [...].

⁽¹⁰⁾ De nuværende specifikke rettigheder, som skal finansieres inden for EGS, beløber sig til [...].

- (21) De tidligere specifikke rettigheder, som lønmodtagere tilknyttet transport og distribution af elektricitet og gas havde optjent på datoen for reformen, vil ikke længe blive finansieret af virksomhederne inden for sektoren, men gennem et fast bidrag. Dette opkræves af den del af brugsafgiften på el- og gasnettet, som pålægges den enkelte slutbruger direkte, og som er uafhængig af den faktisk forbrugte energi. Det opkræves af den enhed, der fakturerer fremføring af el eller gas til slutbrugeren, og hele beløbet vil blive overført direkte til den nye pensionskasse for EGS.
- (22) De tidligere specifikke rettigheder, som andre lønmodtagere end dem, der er tilknyttet transport og distribution af elektricitet og gas, havde optjent på datoen for reformen, vil fortsat blive finansieret af virksomhederne inden for sektoren. På datoen for reformen fordeles finansieringen af de specifikke pensionsrettigheder endeligt mellem alle sektorens virksomheder i henhold til to kriterier: lønsummen og varigheden af medarbejdernes ansættelse i virksomheder med EGS-status.
- (23) I henhold til den anmeldte reform garanterer staten i øvrigt udbetalingen af pensioner svarende til det samlede beløb for de specifikke tidligere rettigheder. Denne garanti i sidste instans gives til Caisse nationale des industries électriques et gazières og ikke til virksomhederne. Den kan først iværksættes, når det konstateres, at en virksomhed ikke opfylder sine forpligtelser, og efter forudgående anvendelse af en solidaritetsordning mellem virksomhederne op til et bestemt loft.
- C) Fordelen, som skyldes EDF's manglende betaling af selskabsskat i 1997 på en del af de skattefrie regnskabsmæssige henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet**
- (24) I 1987 ændrede EDF sin regnskabspraksis med den begrundelse, at højspændingsforsyningsnettet var blevet overdraget selskabet i 1956 ved en koncessionsaftale, og opførte aktiverne vedrørende højspændingsforsyningsnettet under posten »Aktiver under koncession« på balancen. For disse aktiver anvendte EDF således særlige franske regnskabsregler for koncessionerede aktiver, som skal tilbagegives til staten ved afslutningen af koncessionsperioden, og foretog skattefrie henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet.
- (25) Ved lov nr. 97-1026 af 10. november 1997 fastslog man imidlertid, at EDF må betragtes som ejer af højspændingsforsyningsnettet siden 1956. De regnskabsmæssige henlæggelser i perioden mellem 1987 og 1996 for koncessionerede aktiver er således blevet overflødige.
- (26) I 1997 omfattede EDF's regnskaber to typer af skattefrie henlæggelser til fornyelse af højspændingsforsyningsnettet: endnu ikke anvendte henlæggelser til et beløb af 38,5 mia. franske franc (FRF) og koncessionsafgifter svarende til allerede gennemførte fornyelser til et beløb af 18,345 mia. FRF.
- (27) Idet disse henlæggelser var overflødiggjort, foretog de franske myndigheder en ompostering på EDF's balance gennem en lov og en ministeriel afgørelse.
- (28) For det første hedder det i lov nr. 97-1026 af 10. november 1997, at pr. »1. januar 1997 opføres værdien af aktiver i koncession i naturalier vedrørende højspændingsforsyningsnettet, som står opført på passivsiden på EDF's balance, under posten »Kapitaltilførsler« minus dertil svarende reguleringsforskelle«. Det bestemmes således, at den del af henlæggelserne, der svarer til koncessionsafgifterne, omposteres under kapitaltilførsler, uden at der opkræves selskabsskat.
- (29) For det andet forklares den ovennævnte ompostering på EDF's balance i bilag 1 i et brev fra økonomi-, finans- og industriministeriet, budgetministeren og industriministeren til EDF dateret den 22. december 1997 (i det følgende benævnt »brevet fra økonomiministeren«) i overensstemmelse med artikel 4 i lov nr. 97-1026 af 10. november 1997:
- Ompostering af »koncessionsafgifter« (18 345 563 605 FRF):
- Konsolidering som kapitaltilførsel af værdien på de koncessionerede aktiver i naturalier vedrørende højspændingsnettet svarende til 14 119 065 335 FRF
  - Sammenlægning af reguleringsforskelle vedrørende højspændingsforsyningsnettet fra 1959 (2 425 mio. FRF) og fra 1976 (ikke afskrivningsberettigede anlægsaktiver: 97 mio. FRF) med posten »Reguleringsforskelle vedrørende højspændingsforsyningsnettet«, hvor beløbet dermed øges fra 1 720 mio. FRF til 4 145 mio. FRF
  - Sammenlægning af lovpligtige henlæggelser vedrørende nyvurdering af afskrivningsberettigede anlægsaktiver i 1976 (1 704 mio. FRF), hvorved denne post øges fra 877 mio. FRF til 2 581 mio. FRF.
  - Ompostering af henlæggelser til udskiftning, som ikke længere var berettigede (38 520 943 408 FRF), til overførsler i henhold til udtalelse fra Conseil national de la comptabilité nr. 97-06 af 18. juni 1997 vedrørende regnskabsmæssige ændringer.«

- (30) I bilag 3 i brevet fra økonomiministeren fastslår man ligeledes de skattemæssige konsekvenser af omposteringerne på EDF's balance. Der konstateres et nettoudsving i aktiverne med omposteringen af ikke udnyttede henlæggelser til udskiftning, et beløb på 38,5 mia. FRF, til overførsler, som beskattes med en selskabsskatteprocent på 41,66 %, som var gældende i 1997.
- (31) Dermed har de franske myndigheder beskattet ikke udnyttede henlæggelser på 38,5 mia. FRF på normal vis, mens den del af henlæggelserne, der svarer til koncessionsafgiften, ikke er blevet beskattet.
- (32) I henhold til lov nr. 97-1026 af 10. november 1997 og brevet fra økonomiministeren er reguleringsforskellene overført til rubrikken »Egenkapital« uden skattemæssige konsekvenser, idet de svarede til en skattefri værditilvækst opnået ved regulering eller var opnået under en skattemæssig neutral ordning i henhold til reguleringslovene af 1959 og 1976.
- (33) I forbindelse med omposteringerne på EDF's balance har de franske myndigheder fulgt udtalelse nr. 97.06 af 18. juni 1997 fra Conseil national de la comptabilité vedrørende ændring af regnskabsmetoder, ændring af skønsmetoder, ændring af skattemæssige muligheder og fejlkorrektion (i det følgende benævnt »udtalelsen fra Conseil national de la comptabilité«), hvori det hedder, at korrektioner for bogføringsfejl, som pr. definition vedrører bogføring af gennemførte transaktioner, »bogføres under resultatet for det regnskabsår, hvor de konstateres«.
- (34) I sit påbud af 15. oktober 2002 bad Kommissionen de franske myndigheder fremsende alle nødvendige dokumenter, oplysninger og data med henblik på at kunne foretage en vurdering af de regnskabsmæssige aspekter ved denne støtteordning, navnlig fuldstændige eksemplarer af den franske revisionsrets fortrolige beretninger om EDF. De franske myndigheder fremsendte kun uddrag af disse beretninger med den begrundelse, at kun de pågældende uddrag var relevante for Kommissionens undersøgelser, og at »revisionsrettens særberetninger om EDF indeholder navneoplysninger eller oplysninger, som er erhvervshemmeligheder«.
- (35) Kommissionen konstaterer, at der er fjernet mange afsnit fra de fremsendte dokumenter. Den erindrer om, at det ikke tilkommer medlemsstaterne, men Kommissionen at vurdere relevansen af disse dokumenter i forbindelse med Kommissionens undersøgelser. I øvrigt er omtale af erhvervshemmeligheder ikke nogen gyldig grund til at afvise at fremsende et dokument til Kommissionen, idet denne er forpligtet til at behandle alle oplysninger, der er at betragte som erhvervshemmeligheder, fortroligt. Hvis en medlemsstat afviser at fremsende et dokument, som Kommissionen har bedt om, har Kommissionen

mulighed for at vedtage sin beslutning udelukkende på grundlag af de foreliggende oplysninger i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999.

III. BEMÆRKNINGER FRA EN BERØRT TREDJEMAND

- (36) Ved brev af 6. januar 2003 fremsendte Syndicat National des Producteurs Indépendants d'Electricité Thermique (SNPIET) bemærkninger til Kommissionen inden for rammerne af den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende EDF's manglende betaling af selskabsskat i 1997 på en del af de skattefrie henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet. Ifølge disse bemærkninger har EDF ved udøvelsen af sine aktiviteter ikke overholdt gældende regler for industri- og handelselskaber og handlet i modstrid med bestemmelserne i lov nr. 46-628 af 8. april 1946.

IV. DE FRANSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER I FORBINDELSE MED DE FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURER

- (37) De franske myndigheder har fremsendt deres bemærkninger til Kommissionen i forbindelse med de to formelle undersøgelsesprocedurer.

A) Den ubegrænsede statsgaranti

- (38) De franske myndigheder fremsendte deres bemærkninger til Kommissionen ved brev af 12. juni 2003, hvori de gentager og udbygger deres argumenter fra brevet af 11. december 2002.
- (39) I brevet af 11. december 2002 afviste de franske myndigheder udførligt, at der var tale om statsstøtte, under henvisning til følgende argumenter:
- a) I henhold til lov nr. 80-539 af 16. juli 1980 om tvangsbøder på det administrative område og offentligretlige fysiske personers fuldbyrdelse af domme hæfter offentligretlige industri- og handelsvirksomheder for deres gæld ud af deres egen formue. Hvis den offentligretlige industri- og handelsvirksomhed mangler midler, er det op til virksomheden at skaffe de nødvendige ressourcer, enten ved at indskrænke brugen af midler til andre udgifter eller ved at forøge sine ressourcer. I tilfælde af forsinkelser sender den tilsynsførende myndighed et påkrav til den offentligretlige industri- og handelsvirksomhed. Hvis dette ikke efterkommes, udsteder tilsynsmyndigheden automatisk en udbetalingsanvisning efter i givet fald at have frigivet de nødvendige ressourcer. Ifølge de franske myndigheder træder staten således ikke i stedet for den offentligretlige industri- og handelsvirksomhed og tilbagebetaler dennes gæld; staten anviser blot udgiften i tilfælde af manglende betaling.

- b) Det er ikke statussen som offentligretlig industri- og handelsvirksomhed, der udgør støtten, men de mere favorable kreditvilkår, som den kan give mulighed for at opnå. Men Kommissionen har ikke påvist, hvordan undtagelsesordningen under statussen som offentligretlig industri- og handelsvirksomhed har givet EDF mulighed for at opnå faktiske fordele i forbindelse med et bestemt lån eller en anden økonomisk forpligtelse for virksomheden.
- c) Kommissionen burde have foretaget en samlet vurdering af de offentligretlige industri- og handelsvirksomheders særlige fordele og forpligtelser og ikke nøjedes med at fremhæve bestemte privilegier. De offentligretlige industri- og handelsvirksomheder er underlagt visse lovbestemte restriktioner, såsom specialitetsprincippet og forbuddet mod voldgiftsklausuler, hvilket stiller dem ringere end erhvervsdrivende selskaber. Desuden tager Kommissionen ikke hensyn til forpligtelserne om levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som EDF er underlagt.
- d) Hvis der konstateres en implicit statsgaranti, vil den under alle omstændigheder være nødvendig for at sikre kontinuiteten i leveringen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- e) Ved Kommissionens beslutning fjernes aspektet om effektiv virkning fra EF-traktatens artikel 295, og den strider mod princippet om ligebehandling, idet offentlige virksomheder og erhvervsdrivende selskaber sidestilles, selv om de befinder sig i usammenlignelige situationer.
- (40) I deres brev af 12. juni 2003 tilføjer de franske myndigheder nedenstående supplerende forhold.
- (41) Hvad angår statsmidler anser de franske myndigheder Kommissionens tolkning af lov nr. 80-539 af 16. juli 1980 for fejlagtig. De erindrer om, at der hverken i lovttekster eller i domstolens retspraksis fastlægges eller stadfæstes nogen automatisk garanti i forhold til EDF og mere overordnet til de offentligretlige industri- og handelsvirksomheder. De bekræfter, at lov nr. 80-539 af 16. juli 1980 hverken har til formål eller som virkning at overføre en gældsbyrde til staten, og erindrer om, at selv om offentlige virksomheder i Frankrig har været i meget alvorlige økonomiske vanskeligheder, har man fundet løsninger uden indgriben fra statens side. De finder endvidere, at det forhold, at en offentlig tilsynsmyndighed har mulighed for at forøge ressourcerne til en offentlig virksomhed i økonomiske vanskeligheder, ikke er tilstrækkeligt til hverken at påvise, at der foreligger en statsgaranti i sidste instans, eller at der er tale om statsmidler i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (42) Med hensyn til den selektive fordel anfører de franske myndigheder, at selektivtetsaspektet ikke er kendetegnende for den pågældende støtteordning. De fremfører på den ene side, at ordningen, der indførtes ved lov nr. 80-539 af 16. juli 1980, er et led i systemets overordnede økonomi, som udspringer af det generelle princip i fransk ret om, at offentligretlige juridiske personers aktiver er fritaget for arrest og beslag. De finder på den anden side, at Kommissionen ikke beviser, at de franske myndigheder har nogen som helst skønsmæssige beføjelser til at vurdere det hensigtsmæssige i at skride til automatisk anvisning af et pengebeløb, som er forfaldet i henhold til en domstolsafgørelse, på vegne af en offentligretlig juridisk person.
- (43) De franske myndigheder anfægter således på ny Kommissionens påstand om, at EDF på grund af sin status som offentligretlig industri- og handelsvirksomhed er omfattet af en ubegrænset statsgaranti, der udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- B) EDF's manglende betaling af selskabsskat af en del af de skattefrie regnskabsmæssige henlæggelser til fornyelse af højspændingsforsyningsnettet**
- (44) Ved brev af 11. december 2002 fremsendte de franske myndigheder deres bemærkninger til Kommissionen. De anfægter, at den manglende betaling af selskabsskat af en del af de skattefrie regnskabsmæssige henlæggelser til fornyelse af højspændingsforsyningsnettet i 1997 har karakter af statsstøtte.
- (45) Indledningsvis anfægter de franske myndigheder størrelsen af de henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet, som Kommissionen fremfører. De franske myndigheder fastholder endvidere, at selv om der ikke var blevet foretaget henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet, havde EDF ikke kunnet betale selskabsskat mellem 1987 og 1996 som følge af skattemæssig overførsel af store tab. Staten var desuden både ejer af EDF og koncessionsgiver til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet, og myndighederne fandt, at koncessionsafgifter ikke udgjorde forfalden gæld for selskabet. Derfor overførte de ved omposteringerne på balancen i 1997 koncessionsafgifterne til EDF's egenkapital for at korrigere for dens underkapitalisering, men uden at pålægge dem selskabsskat. Efter de franske myndigheders opfattelse kan omposteringerne på regnskabet i 1997 fortolkes som en supplerende kapitaltilførsel på et beløb svarende til den delvise skattefritagelse.

(46) De franske myndigheder afviser ligeledes, at betalingerne til staten skulle være reduceret uforholdsmæssigt mellem 1987 og 1996 som følge af de pågældende henlæggelser. De anfører, at selv om nettoresultatet havde været højere, ville betalingerne til staten ikke være blevet højere, idet betalingernes størrelse i denne periode ikke nåede op på en forud defineret procentdel af virksomhedens nettoresultat. Niveauet blev fastsat skønsmæssigt af staten som en absolut værdi og skulle ikke nødvendigvis fastsættes i henhold til virksomhedens økonomiske situation. Desuden blev betalingerne ikke nødvendigvis taget fra nettooverskuddet i de enkelte regnskabsår. På baggrund heraf og i lyset af overførslen af EDF's underskud understreger de franske myndigheder, at staten i sidste ende opkrævede en dividende mellem 1987 og 1996, der var betydeligt større end de satser, der er fastsat for almentlige erhvervsdrivende selskaber.

(47) De franske myndigheder skønner desuden, at selv om henlæggelserne til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet var blevet til en fordel, ville denne være at betragte som ophævet som følge af den forhøjede selskabsskat, der blev betalt i 1997. De skønner ligeledes, at EDF i perioden 1987-1996 samlet betalte et større beløb i selskabsskat til staten, end et privatretligt selskab, som ikke havde foretaget henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet, og som havde udbetalt dividende til sin aktionær svarende til 37,5% af nettoresultatet efter skat.

(48) De franske myndigheder finder i øvrigt, at selv om der var konstateret en uberettiget fordel, ville der være tale om eksisterende støtte og ikke om ny støtte på grund af den 10-årige forældelsesfrist i henhold til artikel 15 i forordning (EF) nr. 659/1999, som træder i kraft ved tildelingen af den første støtte. Eftersom Kommissionens første anmodning om oplysninger er dateret den 10. juli 2001, ville eventuel støtte tildelt før 1991 være forældet. De franske myndigheder skønner, at lovgivningsindgrebet i 1997 ikke havde opsættende virkning på denne forældelsesfrist, idet kun foranstaltninger truffet af Kommissionen kan have denne virkning. Endelig skønner de franske myndigheder, at der under alle omstændigheder ville være tale om eksisterende støtte, idet den blev tildelt forud for liberaliseringen af elmarkedet.

(49) I deres brev dateret 20. november 2003 gentager de franske myndigheder deres argumenter vedrørende reguleringsforskellene, der er medregnet i beløbet på koncessionsafgifter, som optræder i selskabets regnskaber, samt vedrørende anvendelsen af forældelsesreglen. De bekræfter endvidere, at selskabsskattesatsen, som skulle have været anvendt ved omposteringerne på EDF's balance, er satsen fra 1996 (36,67%) og ikke fra 1997 (41,66%). De anser denne ompostering for at være foretaget under en selvangivelse indgivet den 23. december 1997 efter afslutningen af regnskabsåret 1996, men inden regnskabsåret 1997.

(50) De franske myndigheder afviser således Kommissionens påstand om, at EDF blev tildelt en fordel i 1997 som

følge den manglende betaling af selskabsskat af en del af de skattefrie henlæggelser til fornyelse af højspændingsforsyningsnettet.

C) De franske myndigheders kommentarer til bemærkningerne fra den berørte tredjemand

(51) Bemærkningerne fra SNPIET blev fremsendt til de franske myndigheder ved brev af 21. januar 2003. I et brev af 21. februar 2003 kommenterede de franske myndigheder disse bemærkninger og anførte på den ene side, at hovedparten af SNPIET's bemærkninger bør erklæres for uantagelige, idet de ikke vedrører den igangværende formelle undersøgelsesprocedure, og på den anden side, at SNPIET ikke fremkommer med nye oplysninger til Kommissionen vedrørende den igangværende procedure, og at de derfor ikke har kommentarer til SNPIET's bemærkninger.

V. VURDERING AF, HVORVIDT DER ER TALE OM STATSSTØTTE

(52) I EF-traktatens artikel 87, stk. 1⁽¹⁾, hedder det, at »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«. Med henblik på at afgøre, hvorvidt en ordning udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, skal Kommissionen foretage en vurdering ud fra følgende kriterier: hvorvidt ordningen udspringer af staten, og hvorvidt der anvendes offentlige midler, om der gives fordele til bestemte virksomheder eller bestemte sektorer, som fordrejer konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(53) Kommissionen erindrer her om de forhold, der allerede er anført i beslutningerne om forslaget til hensigtsmæssig foranstaltning og om åbning af den formelle undersøgelsesprocedure⁽¹²⁾.

(54) Denne beslutning er med forbehold af anvendelsen og overholdelsen af bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

1. Den ubegrænsede statsgaranti til EDF

a) Statsmidler

(55) EDF har haft status som offentligretlig industri- og handelsvirksomhed siden sin oprettelse ved lov nr. 46-628 af 8. april 1946 om nationalisering af elektricitets- og gasssektoren. Som alle offentligretlige juridiske personer er EDF ikke underlagt kollektive procedurer under de almindelige retsregler.

⁽¹¹⁾ Henvielsen til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, skal ligeledes opfattes som en henvisning til artikel 61 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

⁽¹²⁾ Jf. fodnote 1.

- (56) I Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 angående statsstøtte i form af garantier⁽¹³⁾ (i det følgende benævnt »meddelelsen om statsstøtte i form af garantier«) hedder det i pkt. 2.1.3, at »... de mere gunstige finansieringsvilkår, der opnås af virksomheder, hvis retlige form udelukker konkurs eller andre insolvensprocedurer eller indebærer en eksplicit statsgaranti eller statens dækning af tab, [anses også] for at være støtte i form af en garanti«. Det kan således fastslås, at der er tale om statsstøtte, når et af disse kriterier er opfyldt.
- (57) Kommissionen finder, at eftersom EDF ikke kan underkastes en procedure med henblik på rekonstruktion og retslig likvidation og dermed gå konkurs, er der tale om en ordning, der svarer til en overordnet garanti for samtlige virksomhedens forpligtelser. Der kan ikke ydes betaling for en sådan garanti i henhold til markedsbestemmelserne. Garantien er ubegrænset for så vidt angår dækning, varighed og beløbsstørrelse, og udgør statsstøtte.
- (58) Ifølge meddelelsen om statsstøtte i form af garantier er der tale om statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, selv om staten aldrig kommer til at foretage udbetalinger i henhold til garantien. Støtten tildeles i det øjeblik, garantien tilbydes, det vil sige i akten om oprettelse af EDF med selskabsformen offentligretlig industri- og handelsvirksomhed, hvorved man udelukker anvendelsen af insolvens- og konkursprocedurerne. Den ubegrænsede statsgaranti til EDF udspringer dermed af en lov.
- (59) I sin beslutning om forslag til hensigtsmæssig foranstaltning og sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure har Kommissionen allerede betegnet den ubegrænsede garanti til EDF som eksisterende støtte. I henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 659/1999 er enhver støtte forud for traktatens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat at betragte som eksisterende støtte. Men det overordnede princip om fritagelse af offentligretlige juridiske personers ejendom for arrest og beslag indførtes i fransk retspraksis ved slutningen af det 19. århundrede, og EDF's status blev fastlagt i 1946.
- (60) I modsætning til, hvad de franske myndigheder hævder, er den særlige procedure for inddrivelse af fordringer i henhold til lov nr. 80-539 af 16. juli 1980⁽¹⁴⁾ ikke sammenlignelig med lov nr. 85-98 af 25. januar 1985 om rekonstruktion og retslig likvidation af virksomheder. I henhold til sidstnævnte lov nr. 85-98 af 25. januar 1985 skal et erhvervsdrivende selskab træde i retslig likvidation, når det ikke længere er i stand til at betale sin gæld, og når det ikke kan gøres til genstand for en rekonstruktion. Virksomhedens aktiver beslaglægges og sælges, og salgsprovenuet anvendes i princippet til at dække alle kreditorernes fordringer. I praksis er passiverne ofte langt større end aktiverne, og det viser sig, at salgsprovenuet sjældent er tilstrækkeligt til at dække alle fordringer. Som kreditor for et almenretligt erhvervsdrivende selskab udsættes man således for en dobbelt risiko: Ikke blot kan det blive sat i retslig likvidation i tilfælde af betalingsstandsning, men denne procedure sikrer desuden ikke, at kreditorerne får dækket deres fordringer.
- (61) I modsætning hertil kan de offentligretlige industri- og handelsvirksomheder ikke sættes i retslig likvidation, og deres aktiver er fritaget for arrest og beslag; de kan således ikke sælges for at dække kreditorernes fordringer. Tilbagebetaling af offentligretlige juridiske personers gæld er omfattet af en særlig procedure, som indførtes ved lov nr. 80-539 af 16. juli 1980, hvor virksomhederne forpligtes til at fremskaffe de nødvendige ressourcer, hvis de mangler midler. I tilfælde af forsinkelse sender den tilsynsførende myndighed et påkrav til den offentligretlige industri- og handelsvirksomhed. Hvis dette ikke efterkommes, udsteder tilsynsmyndigheden automatisk en udbetalingsanvisning. Lov nr. 80-539 af 16. juli 1980 og gennemførelsesdekretet udelukker ikke brugen af en statsgaranti i sidste instans, idet det i dekretet hedder, at tilsynsmyndigheden »i givet fald frigør de nødvendige ressourcer, enten ved at reducere midlerne til andre udgifter, som endnu ikke er forpligtede, eller ved at tilføre flere ressourcer«⁽¹⁵⁾. I dekretet udelukkes det ikke, at denne ressourceforøgelse, der skyldes statslig indgriben, kan hentes uden for virksomheden, i det mindste hvis der ikke foreligger nogen mulighed for at finde en løsning ved hjælp af virksomhedens egne ressourcer.
- (62) Som kreditor for en offentligretlig industri- og handelsvirksomhed har man således ikke nogen risiko for manglende betaling af fordringerne: Den offentligretlige industri- og handelsvirksomhed kan ikke gå konkurs, og desuden sikrer lovgivningen tilbagebetaling af fordringer gennem særlige administrative procedurer. Den gældende procedure for offentligretlige industri- og handelsvirksomheder kan således ikke sammenlignes med proceduren for retslig likvidation af almenretlige erhvervsdrivende selskaber. Tværtimod forstærkes virkningen af den ubegrænsede statsgaranti, som EDF er omfattet af, idet selskabet ikke kan gå konkurs, ved lov nr. 80-539 af 16. juli 1980.

⁽¹³⁾ EFT C 71 af 11.3.2000, s. 14.

⁽¹⁴⁾ Lov af 16. juli 1980, art. 1.II.

⁽¹⁵⁾ Gennemførelsesdekret nr. 81-501 af 12. maj 1981, artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit.

(63) I henhold til den franske juridiske doktrin er offentligretlige juridiske personer i henhold til fransk lovgivning omfattet af en statsgaranti i sidste instans. Når disse offentligretlige juridiske personer administrerer en strategisk aktivitet, som har væsentlig betydning for økonomien eller den nationale solidaritet, er staten forpligtet til at sikre dem, hvis de befinder sig i en vanskelig økonomisk situation. Statens forpligtelser er så meget desto sikrere, idet den har udøvet en afgørende kontrol på virksomhedens aktivitet, f.eks. gennem fastsættelse af priserne på dens produktion⁽¹⁶⁾.

(64) I en ikke offentliggjort udtalelse fastslår det franske statsråd i forbindelse med offentligretlige virksomheder, at »statsgarantien [...] ikke har noget eksplicit retsgrundlag, men skyldes det forhold, at organisationen er et offentligretligt foretagende.«⁽¹⁷⁾

(65) Mens den manglende mulighed for at anvende konkurs- eller insolvensproceduren på offentligretlige juridiske personer med andre ord udspringer af princippet om fritagelse af deres ejendom for beslag og arrest, udspringer statens forpligtelse til at dække deres gæld, hvis de selv er ude af stand til at betale den, af samme princip.

(66) I modsætning til hvad de franske myndigheder hævder, er loven af 16. juli 1980 selektiv, idet den udelukkende finder anvendelse på erhvervsdrivende selskaber med status af offentligretlige juridiske personer. Der er således ikke tale om en almindelig bestemmelse.

b) Selektiv fordel og konkurrencefordrejning

(67) En ordning betragtes som statsstøtte, hvis den medfører fordele for bestemte specifikke modtagere. Alle ordninger, der direkte eller indirekte kan tænkes at favorisere sektorer, virksomheder eller produkter, falder ind under begrebet økonomisk fordel. Statslig indgriben til fordel for offentlige virksomheder kan således omfatte et element af statsstøtte, hvis indgrebene sker under unormale omstændigheder og giver den pågældende virksomhed en konkurrencefordel.

(68) Da EDF ikke kan gå konkurs i kraft af sin status, er der ingen risiko for insolvens forbundet med virksomhedens

forpligtelser. EDF kan således låne til en lavere rente end den, der normalt tilbydes almenretlige erhvervsdrivende selskaber, der kan gøres til genstand for rekonstruktion og retslig likvidation. De kreditvilkår, en virksomhed kan opnå, afhænger reelt af risikoen for, at den bliver insolvent. Jo større risiko, desto dyrere bliver de lånebetingelser, virksomheden tilbydes. Virksomheder, der som EDF har adgang til obligationsfinansiering beder regelmæssigt uafhængige kreditvurderingsselskaber vurdere deres risiko for insolvens. Den vurdering, virksomheden får i denne forbindelse, er afgørende for den indtjening, en investor ønsker for at yde sådanne obligationslån. Hvis kreditvurderingen for en virksomhed falder på grund af øget risiko for insolvens, kræver investorerne en højere indtjening, og prisen på obligationsudstedelsen vokser for virksomheden. En virksomhed, som ikke er omfattet af de almenretlige konkursbestemmelser, og som dermed er omfattet af en ubegrænset statsgaranti, udgør derimod ikke nogen insolvensrisiko, hvilket giver den mulighed for at låne på mere favorable vilkår.

(69) Alle de største kreditvurderingsselskaber betragter den ubegrænsede statsgaranti som en afgørende faktor ved vurderingen af EDF's insolvensrisiko. Siden juni 2001 har selskabet Fitch Ratings således givet EDF en langfristet vurdering som AAA og en kortfristet vurdering som F1+. I en pressemeddelelse understreger selskabet, at disse vurderinger afspejlede den implicitte statsgaranti for EDF's gæld samt EDF's gældende juridiske status, og man understregede, at hvis denne garanti ikke var til stede, ville EDF's langfristede vurdering være AA+⁽¹⁸⁾. I maj 2002 bekræftede Fitch sine lang- og kortfristede vurderinger; til gengæld vurderede man koncernens interne kreditmuligheder til AA⁽¹⁹⁾. Den ubegrænsede statsgaranti giver således EDF mulighed for en bedre vurdering af sin insolvensrisiko i forhold til en analyse udelukkende af selskabets interne kreditmuligheder. Kreditvurderingsselskabet Moody sænkede i januar 2002 prognosen for EDF's langfristede kreditvurdering som AAA fra »konstant« til »negativ«. I en pressemeddelelse forklarede selskabet denne ændring af vurderingen med den stadig større sandsynlighed for, at der vil ske en ændring af EDF's status og kontrolstruktur på mellem- langt sigt, og man anførte, at hvis EDF mister sin nuværende status, som betyder, at selskabet ikke er omfattet af de almenretlige konkursregler, vil den langfristede vurdering skulle sænkes med et eller to niveauer⁽²⁰⁾. Den ubegrænsede statsgaranti giver EDF mulighed for at opnå mere favorable kreditbetingelser end dem, der ville være gældende for et erhvervsdrivende selskab uden statsgaranti.

(70) Eftersom EDF er den eneste aktive virksomhed på elmarkedet, som er omfattet af en ubegrænset statsgaranti i kraft af sin juridiske status, er der tale om en selektiv fordel.

⁽¹⁶⁾ Jf. f.eks. J. RIVERO, *Encyclopédie Juridique Dalloz, Droit administratif, Régime des entreprises nationalisées*, 1959: »§ 78. (...) Sidste særkende, som ikke findes nedskrevet i lovteksterne, men som gør sig gældende i praksis: Virksomheden kan om nødvendigt i sidste instans regne med lån fra staten, som er nødt til at fungere som garant for væsentlige aspekter af den nationale økonomi og den kollektive formue, idet disse lån i princippet er tilbagebetalingspligtige (...) § 81. I teksterne omtaler man ikke muligheden for underskud. Men det forekommer som udgangspunkt sikkert, at det ikke kan medføre, at virksomheden går konkurs: På dette punkt er en undtagelse i forhold til almenretlige bestemmelser uundgåelig; i praksis er staten ofte ansvarlig for underskuddet, idet den fastsætter priser og lønninger, og i praksis har den ofte været nødt til at dække underskud via lån.«

⁽¹⁷⁾ Jf. statsrådets årsberetning for 1995, s. 219.

⁽¹⁸⁾ Kilde: Reuters News Service, Reuters French Language News 22/06/2001.

⁽¹⁹⁾ Kilde: Reuters News Service, Reuters French Language News 27/05/2002.

⁽²⁰⁾ Kilder: Moody's Investors Service Press Release 30/01/2002; Reuters News Service, Reuters French Language News 30/01/2002.

- (71) EDF konkurrerer med andre erhvervsvirksomheder på markederne for produktion og distribution af elektricitet og energitjenesteydelser samt med andre virksomheder, der opererer på energimarkeder, der konkurrerer med elektriciteten. I henhold til den faste retspraksis ved De Europæiske Fællesskabers Domstol⁽²¹⁾ medfører enhver statsstøtte, som styrker en virksomheds stilling i forhold til konkurrerende virksomheder inden for samhandelen i Fællesskabet, en fordrejning af konkurrencesituationen.
- (72) Den ubegrænsede statsgaranti medfører således en fordel for EDF, der nødvendigvis må styrke selskabets stilling i forhold til konkurrenterne. Den medfører dermed en fordrejning af konkurrencesituationen i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

2. Reform af pensionssystemet inden for EGS

a) Selektiv fordel og konkurrencefordrejning

- (73) Tilknytningen af pensionsordningen inden for EGS til almenretlige ordninger udgør ikke nogen fordel, idet muligheden for en sådan tilknytning foreligger for alle særlige pensionsordninger, der måtte ønske dette, og idet bestemmelserne vedrørende finansiering, vurdering og tidsplan er økonomisk neutrale for de modtagende ordninger og for staten.
- (74) I den foreliggende sag skal de nærmere tekniske bestemmelser vedrørende tilknytningen fastlægges inden for rammerne af de igangværende forhandlinger mellem sektoren og de modtagende ordninger. I et brev af 11. december 2003 forpligtede de franske myndigheder sig ikke desto mindre til at sikre, at aftaler, der måtte blive indgået mellem el- og gassektoren og de almenretlige ordninger (modtagende ordninger) samt alle andre foranstaltninger i denne forbindelse, bliver økonomisk neutrale for alle parterne og for staten.
- (75) Kommissionen er af den opfattelse, at hvis denne forpligtelse overholdes i praksis, udgør tilknytningen af pensionsordningen for EGS til de almenretlige ordninger ikke nogen fordel. Men hvis dette ikke er tilfældet, skal operationen naturligvis undersøges på ny. Kommissionen understreger i den forbindelse, at de franske myndigheder formelt skal underrette Kommissionen om operationen, hvis de endelige bestemmelser ikke er i overensstemmelse med princippet om økonomisk neutralitet.
- (76) I lyset af denne forpligtelse fra de franske myndigheders side er Kommissionen af den opfattelse, at tilknytningen af EG-sektorens pensionsordning til de almenretlige ordninger ikke indeholder et element af statsstøtte, idet tilknytningen er økonomisk neutral for virksomhederne, for de modtagende ordninger og for staten.
- (77) Til gengæld fritager den anmeldte reform EGS for betaling af den del af pensionsforpligtelserne, der svarer til de rettigheder, som arbejdstagere inden for transport og distribution af el og gas har optjent på datoen for reformen. Disse rettigheder vil blive finansieret gennem det allerede omtalte faste bidrag. Virksomhederne inden for EGS fritages dermed for at betale en del af de tidligere optjente pensionsrettigheder, hvilket udgør en fordel for EGS.
- (78) El- og gassektoren nyder dermed godt af en fordel, som ikke er tildelt nogen anden sektor i den franske økonomi, navnlig ikke de direkte konkurrerende sektorer (som olie- og kulsektoren). Der er således tale om en selektiv fordel for en enkelt sektor.
- (79) Den franske el- og gassektor konkurrerer med de tilsvarende sektorer i andre medlemsstater. Enhver statsstøtte, som styrker en sektors stilling i forhold til konkurrerende sektorer inden for samhandelen i Fællesskabet, fordrejer konkurrencesituationen. Når virksomhederne inden for sektoren fritages for at betale en del af de eksisterende pensionsudgifter, udgør det en fordel for den franske EGS, som nødvendigvis må styrke dens stilling i forhold til konkurrerende sektorer i andre medlemsstater. Fordelen medfører dermed en fordrejning af konkurrencesituationen i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (80) Statsgarantien til Caisse nationale des industries électriques et gazières, som vedrører udbetaling af pensioner svarende til samtlige eksisterende specifikke rettigheder, udgør en garanti i sidste instans, som ydes til pensionsordningen for EGS og ikke til virksomhederne. Statsgarantien er således til fordel for et socialsikringsorgan, der fungerer i henhold til fordelingsprincippet, og som finansieres ved obligatoriske indbetalinger. Ifølge Domstolens faste retspraksis⁽²²⁾ udøver et sådant organ ikke nogen økonomisk aktivitet som defineret i traktaten. Garantien, som ordningen er omfattet af, udgør dermed ikke en fordel i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

b) Statsmidler

- (81) Reformen af pensionssystemet inden for EGS, som de franske myndigheder har anmeldt, vedrører statsmidler.

⁽²¹⁾ Domstolens dom af 17. september 1980, sag 730/79, Philip Morris Holland BV mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671, og dom af 11. november 1987, sag 259/85, Den Franske Republik mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 4393.

⁽²²⁾ Domstolens dom af 17. februar 1993, Poucet og Pistre, C-159/91 og C-160/91, Sml. 1993 I, s. 637.

- (82) Udgifterne til forpligtelserne, der svarer til de specifikke pensionsrettigheder, som arbejdstagerne inden for transport og distribution af el og gas har optjent på datoen for reformen, overføres til Caisse nationale des IEG og finansieres via et fast bidrag, som indføres af de franske myndigheder. Det faste bidrag skal betales, når der forefindes en tilslutning til et transport- eller distributionsnet til el eller gas.
- (83) Betalingen af bidraget er obligatorisk. Det indføres ved en lov, hvori man fastsætter den udløsende faktor, de nærmere bestemmelser for opkrævningen og anvendelsen af provenuet. De forskellige satser for dette bidrag fastsættes ved en fælles bekendtgørelse udstedt af ministrene med ansvar for budget og energi efter høring af reguleringsudvalget for energi (Commission de régulation de l'énergie). Selv om staten i dette tilfælde ikke direkte deltager i forvaltningen af bidraget, idet det opkræves af de enheder, der fakturerer fremføringen af el eller gas, og indbetales direkte til sektorens nye pensionskasse, fastsætter den ikke desto mindre betingelserne for opkrævningen og anvendelsen af provenuet. Dermed må de ressourcer, der opkræves via det faste bidrag, betragtes som statsmidler.
- 3. EDF's manglende betaling af selskabsskat i 1997 for en del af de skattefrie regnskabsmæssige henlæggelser til fornyelse af højspændingsforsyningsnettet**
- a) *Selektiv fordel og konkurrenceforvring*
- (84) Ved lov nr. 97-1026 af 10. november 1997 fastslog man, at EDF må betragtes som ejer af højspændingsnettet siden 1956, og derfor bør det kontrolleres, hvorvidt denne lov medfører en overdragelse af ejendomsretten til højspændingsforsyningsnettet.
- (85) Ifølge oplysningerne fra de franske myndigheder kan EDF med rimelighed betragtes som ejer af højspændingsforsyningsnettet siden de første koncessionsbetingelser i 1956. Denne konklusion er baseret på følgende: kendetegnene ved de forskellige typer af koncessionsaftaler i fransk ret, de særlige kendetegn ved den oprindelige koncession til EDF, som ikke indeholdt nogen præcis bestemmelse om tilbagelevering, anskaffelsesproceduren for de pågældende aktiver, for hvilke EDF skulle betale en afgift svarende til en eksproprieringserstatning, samt betingelserne for finansiering af vedligeholdelsen og udbygningen af højspændingsforsyningsnettet på EDF's regning. Derfor finder Kommissionen, at »præciseringen« vedrørende ejendomsretten til højspændingsforsyningsnettet, som gennemførtes i lov nr. 97-1026 af 10. november 1997, ikke som sådan omfatter et element af statsstøtte.
- (86) Nu skal det undersøges, hvorvidt man i lov nr. 97-1026 tog alle de skattemæssige konsekvenser af denne »præcisering«, og, hvis dette ikke var tilfældet, hvorvidt der har været tale om en skattemæssig fordel for EDF.
- (87) I perioden 1987-1996 foretog EDF skattefrie henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet. Ifølge loven fra 1997, ifølge hvilken EDF betragtes som ejer af højspændingsforsyningsnettet siden 1956, er disse henlæggelser blevet overflødiggjort og har måttet omplaceres til andre poster på balancen.
- (88) Brevet fra økonomiministeren, hvori de skattemæssige konsekvenser af omposteringsne på EDF's balance beskrives, viser, at de franske myndigheder har pålignet de ikke anvendte henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet selskabsskat med den gældende sats i 1997 på 41,66 %.
- (89) Til gengæld er en del af henlæggelserne, koncessionsafgifterne svarende til allerede gennemførte udskiftningsoperationer, i overensstemmelse med artikel 4 i lov nr. 97-1026 af 10. november 1997, blevet omposteret under kapitaltilførsel til et beløb af 14,119 mia. FRF, uden at der er opkrævet selskabsskat herfor. De franske myndigheder erkender selv, at denne operation var ulovlig. I et notat fra Direction générale des impôts til Kommissionen dateret den 9. april 2002 anfører de franske myndigheder, at »koncessionsafgifter vedrørende højspændingsforsyningsnettet udgør en ikke forfalden gæld, som uretmæssigt er fritaget for skat gennem opførelsen under kapitaltilførsel«, og at »denne reserve forud for opførelsen under kapitaltilførsel skulle have været overført fra passiverne i den virksomhed, hvor den fejlagtigt figurerede, til en egenkapitalpost, hvilket ville have medført en forøgelse af de skattepligtige nettoaktiver i henhold til artikel 38-2« i de almindelige beskatningsbestemmelser. De konstaterer, at »den således opnåede skattefordel [for EDF i 1997] kan fastsættes til 5,88 mia. FRF (14,119 × 41,66 %)«, svarende til 888,89 mio. EUR⁽²³⁾.
- (90) Kommissionen konstaterer på den ene side, at i henhold til udtalelsen fra Conseil national de la comptabilité skal fejlkorrektioner bogføres under resultatet for det regnskabsår, hvor de konstateres. Hvis de ikke anvendte henlæggelser, der var oprettet skattefrit for et beløb af 38,5 mia. FRF, var blevet pålignet selskabsskat til satsen på 41,66 % i 1997, skønner Kommissionen på den anden side, at der ikke foreligger nogen objektiv begrundelse for ikke at have beskattet den anden del af de skattefrie henlæggelser med samme sats.

⁽²³⁾ Omregningen er foretaget på grundlag af vekselkursen mellem franc-euro pr. 22. december 1997.

- (91) Kommissionen finder, at koncessionsafgifterne skulle have været beskattet samtidig og til samme sats som de øvrige regnskabsmæssige, skattefrie henlæggelser. Dette betyder, at de 14,119 mia. FRF i koncessionsgivers rettigheder skulle have været lagt til de 38,5 mia. FRF i ikke udnyttede henlæggelser og beskattet til den sats på 41,66 %, som de franske myndigheder har anvendt ved omposteringerne på EDF's balance. Ved ikke at betale hele den skyldige selskabsskat ved omposteringerne på sin balance har EDF sparet 888,89 mio. EUR.
- (92) Ifølge Kommissionens opfattelse blev støtten udbetalt i 1997, idet beløbet på 14,119 mia. FRF på dette tidspunkt var en gæld til staten, som var opført på balancen som koncessionsafgifter, og som staten gav afkald på ved lov nr. 97-1026 af 10. november 1997.
- (93) De franske myndigheder fastholder, at selv om der ikke var blevet foretaget henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet, havde EDF ikke været i stand til at betale selskabsskat mellem 1987 og 1996 som følge af skattemæssig overførsel af tab. Kommissionen anser ikke dette argument for relevant, idet skattefordelen stammer fra 1997 og ikke fra de foregående år. Desuden bemærker Kommissionen, at hvis disse tilførsler i form af henlæggelser ikke var sket, ville de skattemæssige overførsler af tab gradvis være forsvundet mellem 1987 og 1996, således at EDF's skyldige skat i 1997 ville have været langt højere.
- (94) De franske myndigheder skønner ligeledes, at selv om henlæggelserne til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet var blevet til en fordel, ville denne være at betragte som ophævet som følge af den forhøjede selskabsskat, der blev betalt i 1997. Kommissionen kan blot afvise dette argument. Som netop påvist og som de franske myndigheder selv anfører i deres notat af 9. april 2002, er koncessionsafgifterne overført til posten for kapitaltilførsler uden betaling af selskabsskat, selv om henlæggelserne til udskiftning er blevet beskattet på normal vis. I 1997 betalte EDF således en lavere skat end den faktisk skyldige skat.
- (95) Efter de franske myndigheders opfattelse svarer den regnskabsmæssige ompostering i 1997 i øvrigt til en supplerende kapitaltilførsel på et beløb svarende til den delvise skattefritagelse. Der er således tale om en investering fra deres side og ikke om støtte. De bekræfter ligeledes, at EDF i perioden 1987-1996 samlet betalte et større beløb i selskabsskat til staten end et privatretligt selskab, som ikke havde foretaget henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet, og som havde udbetalt dividende til sin aktionær svarende til 37,5 % af nettoresultatet efter skat, ville have gjort.
- (96) Kommissionen kan kun afvise disse argumenter og erindre om, at princippet om private investorer kun finder anvendelse i forbindelse med udøvelse af økonomiske aktiviteter og ikke i forbindelse med udøvelsen af reguleringsbeføjelser. En offentlig myndighed kan ikke bruge argumentet om eventuelle økonomiske fordele, som den måtte kunne få som ejer af en virksomhed, til at begrunde tildeling af skønsmæssig støtte i kraft af den særstilling, som den indtager som skattemyndighed i forhold til den samme virksomhed.
- (97) Selv om en medlemsstat ud over at fungere som offentlig myndighed også kan optræde som aktionær, må den ikke sammenblende sine funktioner som en stat, der udøver en offentlig myndighed, og staten som aktionær. Hvis medlemsstaterne fik tilladelse til at anvende deres særrettigheder som offentlig myndighed til gavn for deres investeringer i virksomheder, der opererer på åbne markeder, ville man gøre fællesskabsbestemmelserne om statsstøtte fuldstændig virkningsløse. Selv om traktaten i henhold til artikel 295 forholder sig neutral med hensyn til ejendomsretten til kapitalen, gælder det ikke desto mindre, at offentligretlige virksomheder skal være underlagt samme regler som private virksomheder. Men der ville ikke være tale om ligebehandling mellem offentlige og private virksomheder, hvis staten anvendte sine særrettigheder som offentlig myndighed til fordel for de virksomheder, hvor den er aktionær.
- (98) De franske myndigheder fastholder, at selskabsskattesatsen, som skulle have været anvendt på omposteringerne på EDF's balance, er satsen fra 1996 og ikke fra 1997. Som tidligere anført bemærker Kommissionen på den ene side, at Conseil national de la comptabilité finder, at bogføringsfejl skal rettes i løbet af det regnskabsår, hvor de konstateres. Henlæggelserne til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet blev overflødiggjort ved lov nr. 97-1026 af 10. november 1997 og burde derfor omplaceres i løbet af regnskabsåret 1997 og dermed beskattes med den gældende selskabsskattesats i dette regnskabsår. På den anden side konstaterer Kommissionen, at de franske myndigheder selv anvendte selskabsskattesatsen for 1997 på den del af henlæggelserne, der er blevet beskattet.
- (99) EDF's manglende betaling af 888,89 mio. EUR i skat i 1997 udgør dermed en fordel for koncernen. EDF har kunnet anvende et beløb svarende til den manglende skattebetaling til at forøge sin egenkapital uden at gøre brug af eksterne økonomiske ressourcer. Fordelen vil uundgåeligt være selektiv, idet den manglende betaling af selskabsskat af en del af de regnskabsmæssige henlæggelser udgør en undtagelse i forhold til den normale skattemæssige behandling af en sådan operation. Det forhold, at EDF opnåede denne fordel gennem en specifik retsakt, lov nr. 97-1026 af 10. november 1997, beviser, at der er tale om et enestående og usædvanligt tilfælde.

(100) Den ubegrænsede statsgaranti medfører således en fordel for EDF og må nødvendigvis styrke selskabets stilling i forhold til konkurrenterne. Den medfører dermed en fordrejning af konkurrencesituationen i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

b) Statsmidler

(101) Støttebegrebet dækker ikke kun positive ydelser som tilskud, men ligeledes ethvert indgreb fra de offentlige myndigheders side, der lemper de byrder, der normalt belaster en virksomheds budget, og hvis virkninger kan sidestilles med støtte⁽²⁴⁾. Ifølge Domstolens faste retspraksis⁽²⁵⁾ sidestilles statens manglende opkrævning af skyldig skat med forbrug af statsmidler.

(102) Den manglende opkrævning af den samlede skyldige selskabsskat for regnskabsåret 1997 udspringer direkte af en statslig akt, nemlig lov nr. 97-1026 af 10. november 1997.

(103) Dermed modtog EDF i 1997 statsstøtte på 888,89 mio. EUR i form af en skattefordel.

4. Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

(104) Siden sin oprettelse i 1946 og frem til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽²⁶⁾ trådte i kraft, har EDF nydt godt af en monopolsituation på det franske marked med eneret på transport, distribution samt import og eksport af elektricitet. EDF konkurrerede imidlertid allerede med elproducenter i andre medlemsstater, inden direktiv 96/92/EF trådte i kraft. Desuden var der fri konkurrence på de tilhørende markeder, hvortil EDF allerede havde diversificeret sine aktiviteter ud over disse enerettigheder (både geografisk og sektormæssigt). Der var således tale om påvirkning af samhandlen længe inden liberaliseringen i henhold til direktiv 96/92/EF.

(105) Medlemsstaternes samhandel med elektricitet var omfattende og stigende, og EDF var en aktiv deltager. Denne

samhandel blev styrket med vedtagelsen af Rådets direktiv 90/547/EØF af 29. oktober 1990 om transit af elektricitet gennem de overordnede net⁽²⁷⁾ og fandt sted på grundlag af handelsaftaler mellem de forskellige operatører på medlemsstaternes højspændingsnet. I de europæiske OECD-lande er importen af elektricitet steget med gennemsnitlig 7 % om året mellem 1980 og 1990. Fra 1981 til 1989 forøgede EDF overskuddet på sin handelsbalance for elektricitet med faktor 9 og nåede op på en nettoeksport på 42 TWh svarende til 10 % af den samlede produktion. I 1985 eksporterede EDF allerede 19 TWh til andre medlemsstater.

(106) I sin årsberetning for 1997 anførte EDF, at selskabet befandt sig »blandt de førende internationale operatører inden for elsektoren med investeringer på over 13 mia. FRF uden for Frankrig, en produktionspark, hvis installerede effekt udgør tæt på 11 % af den franske park og mere end 8 mio. kunder«. I årsberetningen understreges det ligeledes, at EDF i 1997 »mangedoblede og styrkede sine investeringer i Europa gennem en udbygning af sin tilstedeværelse i Østrig og Polen«, og at selskabet »eksporterede mere end 70 TWh til Europa«.

(107) I henhold til virksomhedsaftalen 1997-2000, som staten og EDF underskrev den 8. april 1997, skal EDF bruge omkring 14 mia. FRF på internationale investeringer, hvor regionerne i Europa er blandt hovedprioriteterne. Mellem 2000 og 2002 har EDF købt en tredjedel af kapitalen i den tyske virksomhed EnBW, øget produktions- og distributionskapaciteten i sit britiske datterselskab London Electricity, overtaget den direkte kontrol med den italienske virksomhed Fenice og indgået et partnerskab med Fiat om køb af Montedison (som nu er blevet til Edison). EDF spiller således en fremtrædende rolle i samhandelen med elektricitet mellem medlemsstaterne. I 2001 steg EDF's eksport af el til det hidtil højeste med 83,9 TWh, hvilket bidrog til den årlige omsætning med 2 300 mio. EUR.

(108) I øjeblikket er 34,5 % af det franske elmarked åbent, og det vedrører forbrugere med et forbrug på mindst 7 GWh. Markedet, der er åbent for konkurrence, består af omkring 3 100 anlæg svarende til en efterspørgsel på over 150 TWh. Ifølge de seneste skøn har EDF's konkurrenter en markedsandel på 18,5 % af dette marked. 31 europæiske leverandører er til stede på det franske marked, og Frankrigs import af elektricitet udgjorde omkring 26 TWh i 2001. Med hensyn til elproduktion i Frankrig konkurrerer EDF nu med Compagnie Nationale du Rhône, et datterselskab af Electrabel, og Société Nationale d'Electricité et de Thermique, hvor det spanske selskab Endesa ejer en del af aktiekapitalen. EDF konkurrerer således nu med andre operatører på det franske marked.

⁽²⁴⁾ Domstolens dom af 23. februar 1961, sag 30/59, Gezamenlijke Steenkolenmijnen mod Den Høje Myndighed, Sml. 1961, s. 3; dom af 15. marts 1994, sag C-387/92, Banco de Crédito Industrial, Sml. 1994 I, s. 877; dom af 11. juli 1996, sag C-39/94, SFEI, Sml. 1996 I, s. 3547; dom af 26. september 1996, sag C-241/94, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1996 I, s. 4551; Rettens dom af 27. februar 1997, sag T-106/95, FFSA mod Kommissionen, Sml. 1997 II, s. 229.

⁽²⁵⁾ Jf. navnlig Rettens dom af 27. januar 1998, sag T-67/94, Ladbroke mod Kommissionen, Sml. 1998 II, s. 1, præmis 109.

⁽²⁶⁾ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

⁽²⁷⁾ EFT L 313 af 13.11.1990, s. 30. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- (109) Før direktiv 96/92/EF trådte i kraft i februar 1999, havde nogle medlemsstater allerede ensidigt indført foranstaltninger med henblik på at åbne deres elmarkeder. Navnlige havde Det Forenede Kongerige åbnet sit marked 100 % for store industrikunder i 1990. Sverige åbnede sit marked 100 % i 1996, Finland begyndte at åbne sit marked i 1995 og nåede 100 % i 1997, Tyskland åbnede sit marked 100 % i 1998, og Nederlandene åbnede sit marked helt for industrikunder i 1998. I denne situation udgjorde statsstøtte til virksomheder med en monopolstilling i en medlemsstat, der deltager aktivt i samhandelen inden for Fællesskabet, hvilket var tilfældet for EDF, en fordrejning af konkurrencesituationen på elmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, allerede forud for den i direktivet fastsatte dato for indførelsen af fri konkurrence.
- (110) EDF deltog og deltager fortsat i konkurrencen både i Frankrig og i andre medlemsstater på andre områder end sin hovedaktivitet med produktion og distribution af elektricitet, idet selskabet har spredt sine aktiviteter til markederne for tjenesteydelser vedrørende energi, som er fuldt ud liberaliseret. I 1997 samlede SDS, et datterselskab 100 % ejet af EDF, sine aktiviteter vedrørende levering af tjenesteydelser til privatkunder, virksomheder og lokale myndigheder. SDS opererede inden for affaldsbehandling, gadebelysning og andre tjenesteydelser vedrørende energi og ydede et bidrag til omsætningen svarende til 685 mio. EUR i 1998 mod 650 mio. EUR i 1997. I 2000 etablerede EDF et partnerskab med Veolia Environment gennem selskabet Dalkia, som er førende i Europa inden for energitjenesteydelser til virksomheder og lokale myndigheder. Selskabet tilbyder konstruktions- og anlægstjenesteydelser samt vedligeholdelse på energiområdet, forvalter varmeanlæg og tekniske tjenester vedrørende driften af bygninger og varetager driften af varmenet, kraftvarmenet samt produktionsenheder til energi og industrielle væsker.
- (111) EDF har ligeledes udviklet sine aktiviteter på markedet for vedvarende energikilder. I 1997 samlede holdingselskabet CHART, et datterselskab 100 % ejet af EDF, sine aktiviteter på området for vedvarende energikilder som jordvarme og vindenergi. Selskabets bidrag til den samlede omsætning var da på 70 mio. EUR.
- (112) Endelig har EDF som producent og distributør af elektricitet været og er stadig i konkurrence med leverandører af andre erstatningsenergikilder som kul, olie og gas, både på det nationale og på de internationale markeder. I Frankrig har EDF f.eks. haft succes med en kampagne, der skal tilskynde til øget brug af elektricitet til opvarmning. EDF har således øget sin markedsandel i forhold til sine konkurrenter, som leverer erstatningsenergikilder som olie eller gas. Inden for stålsektoren konkurrerer elektriske ovne med gas- eller oliefyrede ovne.
- (113) Hvad angår påvirkningen af samhandelen med gas mellem medlemsstaterne skal det bemærkes, at eftersom Frankrig kun har begrænsede gasreserver, er denne altid i vid udstrækning blevet importeret. Gasmarkedet har ligeledes været genstand for et liberaliseringsdirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas, som blev vedtaget i juni 1998, og som medlemsstaterne skulle omsætte i national lovgivning inden august 2000. Medlemsstaterne skulle definere, hvilke kunder der skal have mulighed for at vælge deres leverandør. Definitionen af de kunder, der kunne blive omfattet af liberaliseringen, burde føre til en umiddelbar åbning af gasmarkedet svarende til mindst 20 % af det årlige gasforbrug stigende til 28 % i 2003.
- (114) I en rapport til det franske parlament⁽²⁸⁾ hedder det, at ifølge regeringens oplysninger udgjorde forbruget hos de omfattede kunder, der havde skiftet leverandør, i begyndelsen af 2002 omkring 25 % af de omfattede kunders samlede forbrug og 5 % af det samlede marked, samt at fire nye operatører var dukket op på det franske marked.
- (115) Det lader således til, at EDF allerede i 1997 var veletableret på visse markeder i andre medlemsstater, og at støtten som følge af EDF's manglende betaling af selskabsskat på en del af de skattefrie regnskabsmæssige henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet nødvendigvis måtte påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (116) Den ubegrænsede statsgaranti medførte ligeledes en fordel for EDF, der nødvendigvis må styrke selskabets stilling i forhold til konkurrenterne. I lyset af ovenstående bemærkninger må den nødvendigvis påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (117) Reformen af pensionsordningen for EGS medfører en reduktion af byrderne for virksomhederne inden for sektoren og udgør således en fordel for en enkelt sektor. Idet der findes europæiske markeder for elektricitet og gas, vil tildelingen af en fordel til virksomhederne inden for denne sektor i Frankrig nødvendigvis påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (118) I det omfang de opfylder de fire kriterier i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er den ubegrænsede statsgaranti, som EDF er omfattet af, virksomhederne inden for EGS' manglende betaling af en del af de allerede optjente pensioner og EDF's manglende betaling af selskabsskat af en del af de skattefrie regnskabsmæssige henlæggelser til udskiftning af højspændingsforsyningsnettet at betragte som statsstøtte. Dermed skal deres forenelighed med traktatens bestemmelser undersøges.

⁽²⁸⁾ Rapport af Michel Poniowski, udarbejdet i 2002 på vegne af Senatets udvalg for økonomiske anliggender om lovforslaget om energimarkedene.

5. Vurdering af den omhandlede statsstøttes forenelighed med traktaten

a) Den ubegrænsede statsgaranti

(119) Den ubegrænsede statsgaranti, som EDF er omfattet af, er statsstøtte, som giver koncernen mulighed for at låne på gunstigere betingelser på de internationale finansmarkeder.

(120) I EF-traktatens artikel 87, stk. 1, hedder det, at støtte svarende til de deri definerede kriterier, i princippet er uforenelig med fællesmarkedet. Undtagelserne fra denne uforenelighed i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, finder ikke anvendelse i denne sag på grund af støttens art, idet den ikke har til formål at forfølge de mål, der nævnes i dette stykke.

(121) Den pågældende støtteordning opfylder heller ikke betingelserne i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), om støtte til udviklingen af bestemte områder, og der er heller ikke tale om driftsstøtte. Den er rent faktisk ikke betinget af investeringer eller skabelse af arbejdspladser som krævet i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽²⁹⁾.

(122) I EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), indføres ligeledes en undtagelse for støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. I den foreliggende sag falder den undersøgte støtte ikke inden for rammerne af denne undtagelse.

(123) Med hensyn til undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra b) og d), har den foreliggende støtteordning ikke til formål at fremme virkeliggørelsen af et projekt af fælleseuropæisk interesse og ej heller at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af den franske økonomi eller at fremme kulturen og bevare kulturarven.

(124) Dermed er kriterierne for forenelighed med fællesmarkedet i EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, ikke opfyldt.

(125) Ifølge de franske myndigheder har Kommissionen i sin vurdering af EDF's status ikke taget hensyn til de begrænsninger, virksomheden er underlagt, såsom specialitetsprincippet og forbuddet mod voldgiftsklausuler. Der er tale om bestemmelser i den franske administrative

lovgivning, som er helt uafhængige af spørgsmålet om statsstøtte. Det er de franske myndigheder, der har besluttet at tildele EDF denne status. Den er resultatet af en lov vedtaget i Parlamentet; den kan således til enhver tid ændres ad samme vej. Kommissionen konstaterer ikke desto mindre, at specialitetsprincippet ikke har hindret en vis diversificering af EDF's aktiviteter.

(126) I henhold til EF-traktatens artikel 86, stk. 2, er virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse underkastet traktatens bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem.

(127) Kommissionen anfægter ikke, at EDF er pålagt at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. I den forbindelse og i henhold til EF-traktatens artikel 86 kan EDF modtage økonomisk erstatning eller nyde godt af bestemte fordele, som går ud over de almindelige retsregler. Disse økonomiske foranstaltninger eller disse fordele skal imidlertid stå i rimeligt forhold til, hvad der er nødvendigt for at udligne de ekstra udgifter, som disse opgaver af almindelig økonomisk interesse påfører EDF. Men den statsgaranti, som EDF er omfattet af, forekommer uforholdsmæssig, idet den dækker alle EDF's aktiviteter og er tidsubegrænset. Kommissionen mener således, at den medfører en urimelig konkurrencefordrejning.

(128) De franske myndigheder har ikke påberåbt sig anvendelsen af EF-traktatens artikel 86, stk. 2, men har understreget, at EDF leverer tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. De franske myndigheder har imidlertid ikke givet nogen nærmere angivelse af EDF's specifikke forpligtelser til levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og ej heller omkostningerne ved disse. Det er derfor umuligt at kontrollere, hvorvidt statens forpligtelser over for EDF svarer til omkostningerne ved forpligtelserne til levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse eller ej. I den henseende erindrer Kommissionen om vanskeligheden ved at foretage en korrekt vurdering af en overordnet garanti, som er ubegrænset for så vidt angår beløbet og varigheden.

(129) I lyset af de foreliggende oplysninger er Kommissionen af den opfattelse, at det i den foreliggende sag ikke er muligt at undersøge, hvorvidt betingelserne i Altmark⁽³⁰⁾-dommen og kriterierne for anvendelsen af EF-traktatens artikel 86, stk. 2, er overholdt.

⁽²⁹⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9 (ændret i EFT C 258 af 9.9.2000, s. 5).

⁽³⁰⁾ Domstolens dom af 24. juli 2003, sag C-280/00, Altmark Trans GmbH m.fl., endnu ikke offentliggjort i Sml.

- (130) Ifølge de franske myndigheder fratager Kommissionens indgriben EF-traktatens artikel 295 enhver effektiv virkning. Til støtte for deres påstand nævner de generaladvokatens forslag til afgørelse i sagerne C-367/98, C-483/99 og C-503/99 vedrørende »særlige aktier« (*golden shares*). I sine domme har Domstolen dog ikke fulgt denne fortolkning af EF-traktatens artikel 295⁽³¹⁾. I henhold til bestemmelserne i denne artikel er Fællesskabet neutralt i forhold til de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne. Traktaten indeholder ingen bestemmelser, der hindrer staten i at eje virksomheder helt eller delvis. Men sideløbende skal konkurrencebestemmelserne anvendes ensartet over for private og offentlige virksomheder. Ifølge Domstolens faste retspraksis indebærer artikel 295 ikke, at eksisterende ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne ikke er omfattet af traktatens grundlæggende bestemmelser⁽³²⁾.
- (131) Denne retspraksis blev bekræftet i dommen *West LB* ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans af 6. marts 2003⁽³³⁾. Ifølge denne dom kan EF-traktatens artikel 295 ikke betragtes som begrænsende for rækkevidden af begrebet statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Anvendelsen af konkurrencereglerne på virksomhederne, uanset hvilken ejendomsretlig ordning de er underlagt, begrænser ikke den beskyttelse, der sikres gennem EF-traktatens artikel 295, og betyder heller ikke, at medlemsstaterne praktisk taget ikke har nogen manøvrerum i deres forvaltning af offentlige virksomheder, med hensyn til deres fortsatte deltagelse i disse virksomheder, eller hensyntagen til andre overvejelser end rent udbyttegivende kriterier. Forudsat at de tilsigtede interesser med denne argumentation kan være i modstrid med anvendelsen af konkurrencereglerne, tages der hensyn til dem i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, idet det i denne bestemmelse hedder, at virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan fritages for at anvende konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem.
- (132) I det foreliggende tilfælde anfægtes statens deltagelse i EDF's selskabskapital på ingen måde: Den ubegrænsede statsgaranti er ikke baseret på den ejendomsretlige ordning for EDF, men på virksomhedens juridiske status. Selv om denne status omfatter forhold, der i sig selv indebærer en fordrejning af konkurrencesituationen, skal selve statusen underkastes en undersøgelse hvad angår bestemmelserne vedrørende statsstøtte. Medlemsstaterne kan frit vælge virksomhedernes juridiske status, men skal ved dette valg respektere traktatens bestemmelser. I den henseende er Kommissionens foranstaltning i overensstemmelse med princippet om ligebehandling.
- (133) Kommissionen anfægter på ingen måde, at EDF's kapital er offentligt ejet, og anfægter heller ikke dens status som offentligretlig industri- og handelsvirksomhed som sådan. Kommissionen undersøger udelukkende virkningerne af fritagelsen fra proceduren vedrørende rekonstruktion og retslig likvidation samt statens rolle som garant i sidste instans for hele EDF's gæld, herunder gæld i forbindelse med aktiviteter, der ikke udspringer af forpligtelserne om levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- (134) Den ubegrænsede statsgaranti, som EDF er omfattet af, udgør således statsstøtte, der er uforenelig med traktatens bestemmelser. Kommissionen har allerede i sin beslutning om forslag til en hensigtsmæssig foranstaltning fra oktober 2002 krævet, at denne ophæves.
- (135) I deres brev af 11. november 2003 informerer de franske myndigheder Kommissionen om følgende lovforslag: »De offentlige nationale foretagender *Electricité de France* og *Gaz de France* omdannes (...) til aktieselskaber i henhold (...) til de gældende bestemmelser for erhvervsdrivende selskaber.« De franske myndigheder præciserer, at omdannelsen af EDF til et aktieselskab vil medføre, at selskabet underlægges de almenretlige bestemmelser vedrørende rekonstruktion og retslig likvidation, der er gældende for erhvervsdrivende selskaber. Kommissionen er af den opfattelse, at EDF's underlægning af de almenretlige konkursbestemmelser vil medføre en ophævelse af den ubegrænsede statsgaranti, som virksomheden er omfattet af.
- (136) Ved brev af 16. december 2003 bekræftede den franske regering, at den vil fremsætte et lovforslag om ændring af EDF's juridiske status, i øjeblikket en offentligretlig virksomhed, til en juridisk status, der er underlagt almenretlige bestemmelser, som ifølge forslaget skal træde i kraft senest den 1. januar 2005. På grundlag af disse oplysninger finder Kommissionen, at den ubegrænsede statsgaranti, som EDF er omfattet af, skal ophæves i praksis inden den 1. januar 2005. En sådan frist er tilstrækkelig og rimelig under hensyntagen til de nødvendige ændringer af lovgivning og bestemmelser.
- b) *Reformen af pensionssystemet inden for EGS*
- (137) Kommissionen konstaterer, at det nuværende pensionssystem inden for EGS rent faktisk udgør en hindring for adgangen til det franske elektricitets- og gasmarked. I henhold til reglerne i systemet, som finder anvendelse på alle nye markedsdeltagere, indbetaler virksomhederne ikke et bidrag med frigørende virkning, men deltager hvert år i udbetalingen af pensioner til hele sektoren i forhold til deres lønsum. Dette betyder, at bidraget fra en ny markedsdeltager ikke afhænger af en fast, forud fastsat sats, men fastsættes fra år til år i henhold til udligningsbehovene inden for sektorens pensionssystem. Men omfanget af denne udligning afhænger af parametre som lønsummen inden for sektoren og dens demografiske struktur, som er fastsat forud for virksomhedens indtræden på markedet og uden sammenhæng med dens egne pensionsforpligtelser.

⁽³¹⁾ Domstolens dom af 4. juni 2002, sag C-367/98, Kommissionen mod Den Portugisiske Republik, Sml. 2002 I, s. 4731, dom af 4. juni 2002, sag C-483/99, Kommissionen mod Den Franske Republik, Sml. 2002 I, s. 4781, dom af 4. juni 2002, sag C-503/99, Kommissionen mod Kongeriget Belgien, Sml. 2002 I, s. 4809.

⁽³²⁾ Domstolens dom af 4. juni 2002, sag C-483/99, Kommissionen mod Den Franske Republik, Sml. 2002 I, s. 4781, præmis 44. Jf. også Domstolens dom af 6. november 1984, sag 182/83, *Fearon*, Sml. 1984, s. 3677; dom af 21. marts 1991, sag C-305/89, *Den Italienske Republik mod Kommissionen*, Sml. 1991 I, s. 1603; dom af 1. juni 1999, sag C-302/97, *Konle*, Sml. 1999 I, s. 3099.

⁽³³⁾ *Retten* dom af 6. marts 2003, sag T-228/99 og 233/99, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale og Land Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen*, endnu ikke offentliggjort i Sml.

- (138) Eftersom el- og gassektoren er yderst kapitalintensiv, er det sandsynligt, at alle nye markedsdeltagere enten er børsnoterede eller søger finansiering ved offentlig udbydelse. Men efter indførelsen af IAS-regnskabsstandarderne skal disse virksomheder afsætte midler til dækning af pensionsforpligtelserne inden for sektoren på deres regnskaber for perioden forud for deres indtræden på markedet, men som de pålægges i forhold til deres nuværende lønsum. Denne afsætning af midler til dækning af allerede optjente pensionsforpligtelser udgør en supplerende byrde i forhold til virksomheder, der er underlagt de almenretlige bestemmelser vedrørende social sikring, som finansierer pensionssystemerne gennem bidrag med frigørende virkning, og som dermed ikke skal afsætte midler til disse forpligtelser. Indtræden på et yderst kapitalintensivt marked med betydelige faste omkostninger udgør en så stor investering, at enhver ekstra udgift kan virke som en større forhindring.
- (139) Endelig betyder fjernelsen af den ubegrænsede statsgaranti, som EDF og GDF er omfattet af, at de to virksomheder bliver underlagt de almenretlige konkursbestemmelser, men idet der ikke sideløbende gennemføres en reform af sektorens pensionsordning, vil alle virksomheder inden for sektoren, herunder også nye markedsdeltagere, forpligtes til at overtage de to traditionelle operatørers pensionsforpligtelser, hvis disse går konkurs. I lyset af de beløbsstørrelser, der er tale om, kan de øvrige virksomheder inden for sektoren ikke bære denne risiko. Overførslen af en sådan risiko på virksomhederne inden for sektoren hindrer således konkurrenter i at komme ind på de franske markeder.
- (140) Det nuværende pensionssystem inden for EGS skaber således hindringer for adgangen til det franske elektricitets- og gasmarked. Den reform, som de franske myndigheder har anmeldt, giver mulighed for at fjerne disse hindringer for adgang. På den ene side erstattes betalingen af udligningsbidraget fra sektorens virksomheder med bidrag med frigørende virkning til de almenretlige ordninger (basisordningen og de obligatoriske suppleringsordninger). På den anden side nedsættes størrelsen af de specifikke pensionsrettigheder, der er optjent inden reformen, som er højere end de almenretlige ydelser, og som skal finansieres af alle virksomheder inden for sektoren. På datoen for reformen fordeles de specifikke pensionsrettigheder, som skal afholdes af virksomhederne, endeligt mellem alle sektorens virksomheder i henhold til to kriterier: lønsummen og varigheden af medarbejdernes ansættelse i virksomheder med EGS-status. Virksomhedernes bidrag står således i forhold til deres anciennitet på el- og gasmarkederne. Hvis en af de traditionelle operatører går konkurs, overtager virksomhederne inden for branchen kun de specifikke rettigheder, og det sker op til et loft, hvor der tages hensyn til deres egne pensionsforpligtelser, således at deres levedygtighed ikke trues.
- (141) Da det nuværende system er tæt på at blive afskaffet, finder Kommissionen det unødvendigt at undersøge, hvorvidt det er foreneligt med traktatens bestemmelser. Denne beslutning vedrører udelukkende en undersøgelse af det nye systems forenelighed med fællesskabsbestemmelserne vedrørende statsstøtte.
- (142) Hvad angår det faste bidrag til Caisse nationale des industries électriques et gazières til finansiering af en del af de pensionsrettigheder, som arbejdstagere inden for transport og distribution af elektricitet og gas har optjent før reformen, skal det bemærkes, at den udløsende faktor er forbrugernes tilslutning til transport- og distributionsnet til elektricitet eller gas. Det faste bidrag opkræves for de enkelte slutbrugere på den såkaldte »faste« del af brugsafgiften på nettene, som er uafhængigt af den faktisk forbrugte energi. Dermed betales den af slutbrugeren, selv om vedkommende rent faktisk ikke har noget energiforbrug. Betalingen af bidraget hænger således ikke sammen med den forbrugte mængde af elektricitet eller gas. Dette medfører, at Caisse nationale des industries électriques et gazières i kraft af dette bidrag ikke finansieres af elektricitet eller gas, der importeres fra andre medlemsstater. Finansieringsmekanismen for dette bidrag øger således ikke støttens indvirkning på konkurrenceforholdene og samhandlen mellem medlemsstaterne, idet den ikke pålægges importerede produkter. Dermed skaber den ingen hindringer for adgangen til det franske elektricitets- og gasmarked.
- (143) Det skal i øvrigt bemærkes, at specifikke pensionsrettigheder optjent forud for reformen udgør tidligere udgifter, der skyldes den tidligere monopolsituation. Betalingen af specifikke pensionsrettigheder voldte rent faktisk ingen problemer for virksomhederne inden for EGS, idet disse virksomheder opererede i en monopolsituation. I forhold til virksomheder i andre sektorer måtte de afholde supplerende pensionsudgifter, men de var beskyttet mod enhver konkurrence inden for sektoren. I henhold til regnskabsreglerne skulle de ikke afsætte beløb svarende til de specifikke rettigheder, som de skulle udbetale til deres ansatte, på regnskabet. Arbejdstagerne var sikret udbetalingen af deres specifikke pensionsrettigheder, idet disse rettigheder forvaltedes af pensionsafdelingen for EDF-GDF, der var omfattet af en ubegrænset statsgaranti. Efter at el- og gasmarkederne blev åbnet for konkurrence, blev disse specifikke rettigheder en belastning, som påvirker el- og gasselskabernes konkurrenceevne. På den ene side udgør de specifikke rettigheder supplerende sociale udgifter for disse virksomheder, som ikke gør sig gældende for deres konkurrenter. På den anden side skal virksomhederne efter indførelsen af IAS-standardens afsætte et beløb på deres regnskaber svarende til de specifikke rettigheder, som deres medarbejdere har optjent. Pr. 1. januar 2003 udgjorde disse specifikke pensionsrettigheder [...] mia. EUR. Udbetalingen af disse specifikke pensionsrettigheder, som ikke udgjorde nogen uoverstigelig byrde, så længe virksomhederne var beskyttet mod enhver konkurrence inden for sektoren, udgør i dag et alvorligt problem for disse virksomheder, som nu konkurrerer med andre el- og gasselskaber.

- (144) De specifikke pensionsrettigheder for de ansatte inden for EGS udspringer af artikel 24 i Statut national du personnel des industries électriques et gazières og bilag 3 hertil vedrørende ydelser i tilfælde af invaliditet, alderdom og død, som stammer fra 1946. Disse tekster er ikke blevet ændret siden 1997.
- (145) I henhold til den anmeldte reform fritages virksomhederne inden for EGS for betaling af de specifikke rettigheder, som arbejdstagere inden for transport og distribution af el og gas har optjent på datoen for reformen. Den står i rimeligt forhold til det strengt nødvendige, idet virksomhederne kun fritages for at betale en del af de tidligere specifikke pensionsrettigheder. Selv om de samlede, tidligere optjente specifikke rettigheder beløber sig til [...] EUR for sektoren, fritages virksomhederne kun for betaling af de specifikke pensionsrettigheder, som arbejdstagere inden for transport og distribution af elektricitet og gas har optjent inden reformen, hvilket svarer til et beløb af [...] EUR pr. 1. januar 2003. Betalingen af de resterende [...] EUR påhviler således fortsat virksomhederne inden for sektoren. Gennem reformen af pensionsordningen, som de franske myndigheder har anmeldt, fritages virksomhederne inden for sektoren således ikke for betaling af alle de specifikke, allerede optjente pensionsrettigheder, men kun for en del heraf.
- (146) Alle markeder, der fungerer på monopolbetingelser, tilrettelægges på en bestemt måde og kan således ikke umiddelbart tilpasses en konkurrencesituation, når markedet liberaliseres. Liberaliseringen af en sådan sektor kræver således, at den omstruktureres for at give den mulighed for at fungere på de ønskede konkurrencevilkår. Stats støtte til denne omorganisering af sektoren er nødvendig og forholdsmæssig. Det er således kun aktiviteter vedrørende transport og distribution af elektricitet og gas, som traditionelt blev udført af et monopol, der nyder godt af støtten, mens de øvrige aspekter af reformen ikke omfatter elementer af statsstøtte. Støtten kan derfor betragtes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), idet den fremmer udviklingen af den pågældende aktivitet og ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- (147) Kommissionen skønner, at situationen i dette tilfælde ikke adskiller sig særlig meget fra situationen vedrørende de »strandede omkostninger« på energiområdet. Der er tale om støtte med henblik på at lette overgangen til en konkurrencepræget energisektor. Den metode, som Kommissionen har valgt til at undersøge denne type støtte, giver ganske vist ikke mulighed for at vurdere denne reform af pensionsordningen. Men i det foreliggende tilfælde anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt at sidestille denne støtte med godtgørelsen for strandede omkostninger og vil følge denne fremgangsmåde i lignende sager.
- (148) Reformen af pensionsordningen inden for EGS giver således mulighed for at øge konkurrencen på det franske elektricitets- og gasmarked, idet hindringerne for adgang til disse markeder fjernes. Denne reform af en særordning er i øvrigt et led i de overordnede reformer af medlemsstaternes pensionsordninger, som både Rådet og Kommissionen har ønsket⁽³⁴⁾.
- c) *Fordelen, som skyldes EDF's manglende betaling af selskabskat af en del af de skattefri regnskabsmæssige hensættelser til fornyelse af højspændingsforsyningsnettet i 1997*
- (149) I EF-traktatens artikel 87, stk. 1, hedder det, at støtte svarende til de deri definerede kriterier i princippet er uforenelig med fællesmarkedet. Undtagelserne fra denne uforenelighed i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, finder ikke anvendelse i denne sag på grund af støtten art, idet den ikke har til formål at forfølge de mål, der nævnes i dette stykke.
- (150) Den pågældende støtteordning opfylder heller ikke betingelserne i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), om støtte til udviklingen af bestemte områder, og der er heller ikke tale om driftsstøtte. Den er rent faktisk ikke betinget af investeringer eller skabelse af arbejdspladser som krævet i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte.
- (151) I EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), indføres ligeledes en undtagelse for støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. I den foreliggende sag falder den undersøgte støtte ikke inden for rammerne af denne undtagelse. Denne undtagelse fra gældende skatteret, som kun gavner en enkelt virksomhed, kan ikke anses for at fremme udviklingen af en erhvervsgræn. Dens eneste formål er således at hjælpe en virksomhed ved at reducere dens driftsudgifter.
- (152) Med hensyn til undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra b) og d), har den foreliggende støtteordning ikke til formål at fremme virkeliggørelsen af et projekt af fælleseuropæisk interesse og ej heller at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af den franske økonomi eller at fremme kulturen og bevare kulturarven.

⁽³⁴⁾ Jf. navnlig den fælles rapport fra Kommissionen og Rådet om økonomisk bæredygtige og tilstrækkelige pensioner, 18. marts 2003.

- (153) Dermed er kriterierne for forenelighed med fællesmarkedet i EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, ikke opfyldt. Hvad angår godtgørelsen for udgifter til levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, gør den samme bemærkning sig gældende som for den ubegrænsede statsgaranti, som EDF er omfattet af: De franske myndigheder har ikke påberåbt sig anvendelsen af EF-traktatens artikel 86, stk. 2, i forbindelse med skattefordelen, men de har understreget, at EDF leverer tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. De franske myndigheder har imidlertid ikke fremlagt nogen vurdering af EDF's udgifter som følge af disse opgaver. Kommissionen er således ude af stand til at afgøre, om den pågældende skattefordel udligner merudgiften ved disse forpligtelser om levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som virksomheden er pålagt⁽³⁵⁾.
- (154) På grundlag af ovenstående betragtninger finder Kommissionen således, at den undersøgte støtte udgør driftsstøtte, hvilket indebærer en styrkelse af EDF's konkurrencesituation i forhold til konkurrenterne. Den er således uforenelig med fællesmarkedet.
- (155) Endelig finder Kommissionen i modsætning til de franske myndigheder ikke, at forældelsesbestemmelsen finder anvendelse i dette tilfælde. EDF har ganske vist foretaget skattefrie henlæggelser mellem 1987 og 1996. Det skal imidlertid på den ene side bemærkes, at ifølge Conseil national de la comptabilité skal fejlkorrektioner, som pr. definition vedrører bogføringen af tidligere transaktioner, bogføres i resultatet for det regnskabsår, hvor de konstateres, og på den anden side, at loven om, at koncessionsafgifter skal omposteres som kapitaltilførsel og fritages for beskatning, stammer fra den 10. november 1997. Skattefordelen stammer således fra 1997, og forældelsen finder dermed ikke anvendelse på ny støtte, der udbetales på denne dato.

VI. KONKLUSIONER

- (156) Denne beslutning er udarbejdet på grundlag af oplysninger fremsendt af de franske myndigheder. Det skal bemærkes, at trods påbuddet om indsendelse af oplysninger, som blev fremsendt i oktober 2002, nægtede de franske myndigheder fortsat at fremsende de ønskede dokumenter i deres fulde ordlyd til Kommissionen. De har navnlig kun fremsendt uddrag af de rapporter fra den franske revisionsret, som omtales i påbuddet.
- (157) Kommissionen konstaterer for det første, at den ubegrænsede statsgaranti, som EDF var omfattet af, skal

ophæves, hvilket medfører, at virksomheden underlægges de kollektive procedurer i de almenretlige bestemmelser.

- (158) Kommissionen bemærker, at de franske myndigheder forpligter sig til at sikre, at pensionsordningen for EGS tilknyttes de almenretlige ordninger på en måde, der er økonomisk neutral for såvel de modtagende ordninger som for staten. Efter Kommissionens opfattelse indeholder den pågældende tilknytning ingen elementer af statsstøtte, hvis denne forpligtelse overholdes.
- (159) Kommissionen konstaterer endvidere, at de specifikke rettigheder, som lønmodtagere tilknyttet transport og distribution af elektricitet og gas havde optjent på datoen for reformen, ikke længere vil blive finansieret af virksomhederne inden for sektoren, men gennem et fast bidrag. Sektorens virksomheders manglende betaling af en del af de specifikke optjente rettigheder udgør statsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).
- (160) Endelig konstaterer Kommissionen, at EDF's manglende betaling af selskabsskat i 1997 for en del af de skattefrie henlæggelser til fornyelse af højspændingsforsyningsnettet udgør statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Denne skattemæssige støtte udgør 888,89 mio. EUR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den ubegrænsede statsgaranti, som Frankrig har ydet Electricité de France (EDF), udgør statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet og skal ophæves senest den 1. januar 2005.

Artikel 2

Tilknytningen af den franske pensionsordning for elektricitets- og gassektoren til de almenretlige pensionsordninger udgør ikke statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, under forudsætning af at tilknytningen er økonomisk neutral for virksomhederne, de modtagende ordninger og staten.

Virksomhederne inden for elektricitets- og gassektorens manglende betaling af de specifikke rettigheder, som arbejdstagerne inden for transport og distribution af elektricitet og gas havde optjent på datoen for reformen, og finansieringen af disse via et fast bidrag udgør statsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

⁽³⁵⁾ I den foreliggende sag er det således ikke muligt at undersøge, hvorvidt betingelserne i Altmark-dommen, som giver mulighed for at indføre en undtagelse fra anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 87, stk. 1, samt kriterierne for anvendelse af artikel 86, stk. 2, er overholdt.

Frankrigs statsgaranti til Caisse nationale des industries électriques et gazières for de omtalte optjente specifikke rettigheder er ikke statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 3

EDF's manglende betaling af selskabsskat i 1997 for den del af de skattefri henlæggelser til fornyelse af højspændingsforsyningsnettet, svarende til 14,119 mia. FRF i form af koncessionsafgifter omklassificeret til kapitaltilførsel, udgør statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.

Støtteelementet som følge af den manglende betaling af selskabsskat udgør 888,89 mio. EUR.

Artikel 4

Frankrig træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbageføre den i artikel 3 omtalte støtte hos EDF, som allerede uretmæssigt er stillet til rådighed for virksomheden.

Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev stillet

til rådighed for EDF, og indtil den er blevet tilbagebetalt fuldt ud. Renterne beregnes som renters rente på basis af den referencersatz, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for støtte med regionalt sigte i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om gældende rentesatser ved inddrivelse af ulovligt udbetalt støtte⁽³⁶⁾.

Artikel 5

Frankrig meddeler senest to måneder efter datoen for offentliggørelsen af nærværende beslutning Kommissionen, hvilke foranstaltninger man har indført med henblik på at efterkomme beslutningen.

Disse oplysninger fremsendes til Kommissionen på skemaet i bilaget.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2003.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽³⁶⁾ EUT C 110 af 8.5.2003, s. 21.

BILAG

OPLYSNINGSARK

vedrørende gennemførelsen af Kommissionens beslutning 2005/145/EF vedrørende EDF

Vedrørende artikel 1 i beslutningen:

Anfør, på hvilken dato ændringen af EDF's status blev gennemført, og vedlæg en kopi af dokumenter, der beviser denne ændring af status.

Vedrørende artikel 3 i beslutningen:

1. Hvordan beregnes renterne på beløbet til tilbagesøgning ⁽¹⁾?
2. Hvilke foranstaltninger planlægges anvendt for at sikre en omgående og effektiv tilbagebetaling af støtten i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999?
3. Hvilke foranstaltninger er allerede truffet for at sikre en omgående og effektiv tilbagebetaling af støtten i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999?
4. Inden for hvilken frist påregnes det samlede støttebeløb tilbagebetalt?
5. Øvrige bemærkninger?

⁽¹⁾ I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om de rentesatser, der skal anvendes ved tilbagebetaling af ulovlig statsstøtte (EUT C 110 af 8.5.2003, s. 21), beregnes referencesatsen som renters rente. Ved beregning af renters rente anvendes følgende formel på årsbasis: $\text{rente} = (\text{kapital} (1 + \text{rente}) \text{ antal år}) - \text{kapital}$.

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2005/146/FUSP

af 21. februar 2005

om forlængelse af gyldigheden af fælles holdning 2004/161/FUSP om forlængelse af restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Artikel 1

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15,

Gyldigheden af fælles holdning 2004/161/FUSP forlænges til den 20. februar 2006. Den tages op til fornyet behandling på baggrund af resultatet af det parlamentsvalg, der skal afholdes i Zimbabwe i marts 2005.

og ud fra følgende betragtninger:

Artikel 2

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for vedtagelsen.

(1) Rådet vedtog den 19. februar 2004 fælles holdning 2004/161/FUSP⁽¹⁾ om forlængelse af restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe med 12 måneder fra den 21. februar 2004.

Artikel 3

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(2) På baggrund af situationen i Zimbabwe bør fælles holdning 2004/161/FUSP forlænges med yderligere 12 måneder —

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2005

På Rådets vegne

J. ASSELBORN

Formand

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

⁽¹⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 66.

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2005/147/FUSP**af 21. februar 2005****om forlængelse og ændring af fælles holdning 2004/179/FUSP om restriktive foranstaltninger over for lederne i Transdnestrien-området i Republikken Moldova**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 23. februar 2004 fælles holdning 2004/179/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Rådet vedtog den 26. august 2004 fælles holdning 2004/622/FUSP om ændring af fælles holdning 2004/179/FUSP ⁽²⁾.
- (3) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles holdning 2004/179/FUSP bør de restriktive foranstaltninger forlænges med en ny periode på tolv måneder, og listen over personer i bilag I og II i nævnte fælles holdning bør suppleres —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 2, i fælles holdning 2004/179/FUSP affattes således:

- »2. Bilag II ajourføres senest den 1. december 2005 i forbindelse med en vurdering af, om de moldoviske skoler

i Transdnestrien-området i Republikken Moldova er genåbnet pr. 1. september 2005, og lærerne, forældrene og eleverne ved disse skoler således ikke længere er udsat for trusler, med henblik på at tage stilling til, om restriktionerne over for de personer, der er opført på listen i bilag II, kan hæves.«

Artikel 2

Bilag I og II i fælles holdning 2004/179/FUSP erstattes af teksten i bilaget til nærværende fælles holdning.

Artikel 3

Denne fælles holdning har virkning fra den 28. februar 2005.

Den anvendes indtil den 27. februar 2006.

*Artikel 4*Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2005.

På Rådets vegne

J. ASSELBORN

Formand

⁽¹⁾ EUT L 55 af 24.2.2004, s. 68.⁽²⁾ EUT L 279 af 28.8.2004, s. 47.

BILAG

»BILAG I

LISTE OVER PERSONER, DER ER OMFATTET AF ARTIKEL 1, STK. 1, FØRSTE LED

1. SMIRNOV, Igor Nikolayevich, »præsident«, født den 23. oktober 1941 i Khabarovsk, Den Russiske Føderation, russisk pas nr. 50 NO. 0337530
2. SMIRNOV, Vladimir Igorevich, søn af Igor Smirnov og formand for »Statstoldkomitéen«, født den 3. april 1961 i Kupiansk (?), Kharkovskaya Oblast, Ukraine, russisk pas nr. 50 NO. 00337016
3. SMIRNOV, Oleg Igorevich, søn af Igor Smirnov og rådgiver for »Statstoldkomitéen«, født den 8. august 1967 i Novaya Kakhovka, Khersonskaya Oblast, Ukraine, russisk pas nr. 60 NO. 1907537
4. LEONTIYEV, Sergey Fedorovich, »vicepræsident«, født den 9. februar 1944 i Odesskaya Oblast, Ukraine, russisk pas nr. 50 NO. 0065438
5. MARAKUTSA, Grigory Stepanovich, »formand for Den Øverste Sovjet«, født den 15. oktober 1942 i Teya, Grigoriopolsky Raion, Moldavien, gammelt sovjetisk pas nr. 8BM724835
6. KAMINSKY, Anatoly Vladimirovich, »næstformand i Den Øverste Sovjet«, født den 15. marts 1950 i Chita, Den Russiske Føderation, gammelt sovjetisk pas nr. A25056238
7. SHEVCHUK, Evgheny Vassilyevich, »næstformand i Den Øverste Sovjet«, født den 21. juni 1964 i Novosibirsk, Den Russiske Føderation, gammelt sovjetisk pas nr. A25004230
8. LITSKAI, Valery Anatolyevich, »udenrigsminister«, født den 13. februar 1949 i Tver, Den Russiske Føderation, russisk pas nr. 51 NO. 0076099 udstedt den 9. august 2000
9. KHAZHEYEV, Stanislav Galimovich, »forsvarsminister«, født den 28. december 1941 i Chelyabinsk, Den Russiske Føderation
10. ANTYUFYEV, Vladimir Yuryevich, alias SHEVTSOV, Vadim, »minister for statens sikkerhed«, født i 1951 i Novosibirsk, Den Russiske Føderation, russisk pas
11. KOROLYOV, Alexandr Ivanovich, »minister for indre anliggender«, født i 1951 i Briansk, Den Russiske Føderation, russisk pas
12. BALALA, Viktor Alekseyevich, »justitsminister«, født i 1961 i Vinnitsa, Ukraine
13. AKULOV, Boris Nikolayevich, »Transdnestriens repræsentant i Ukraine«
14. ZAKHAROV, Viktor Pavlovich, »offentlig anklager i Transdnestrien«, født i 1948 i Kamenca, Moldavien
15. LIPOVTSEV, Alexey Valentinovich, »næstformand for Toldkomitéen«
16. GUDYMO, Oleg Andreyevich, »viceminister for sikkerhed«, født den 11. september 1944 i Alma-Ata, Kasakhstan, russisk pas nr. 51 NO. 0592094
17. KOSOVSKY, Eduard Alexandrovich, »formand for Transdnestriens Bank«, født den 7. oktober 1958 i Floresti, Moldavien.

BILAG II

LISTE OVER DE PERSONER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 1, ANDET LED

1. BOMESHKO, Elena Vasilyevna, »undervisningsminister«
  2. GELLO, Valentina Alexeyevna, »første viceundervisningsminister«
  3. KRIMINSKY, Alexandr Ivanovich, »viceundervisningsminister«, optrådte den 26. august 2004 som CRIMINSCHI, Alexandru, født den 5. august 1951, moldavisk pas nr. A227223, udstedt den 26. juni 1997, Chisinau
  4. SURINOV, Viktor Georgyevich, »viceundervisningsminister«
  5. POSUDNEVSKY, Alexandr Ivanovich, »chef for den kommunale administration i Bendery«, kendt som POSUDNEVSKY, Alexandr, født den 3. maj 1949, russisk pas nr. 51 NO. 0837543
  6. GORBENKO, Svetlana Alexandrovna, »chef for den kommunale administration i Bendery« med ansvar for uddannelsesspørgsmål
  7. KOSTYRKO, Viktor Ivanovich, »chef for den kommunale administration i Tiraspol«, kendt som KOSTYRKO, Victor, født den 24. maj 1948, russisk pas nr. 50 NO. 0476835 udstedt den 18.9.2003, den russiske ambassade i Chisinau
  8. PASHCHENKO, Maria Rafailovna, »chef for uddannelsesafdelingen i Tiraspol«
  9. PLATONOV, Yuri Mikhailovich, »chef for den kommunale administration i Rybnitsa«, kendt som PLATONOV, Yury, født den 16. januar 1948, russisk pas nr. 51 NO. 0527002, udstedt den 4. maj 2001, den russiske ambassade i Chisinau
  10. CHERBULENKO, Alla Viktorovna, »sous-chef for den kommunale administration« i Rybnitsa, med ansvar for uddannelsesspørgsmål.«
-

RÅDETS AFGØRELSE 2005/148/FUSP**af 21. februar 2005****om gennemførelse af fælles holdning 2004/694/FUSP om yderligere foranstaltninger til støtte for den effektive gennemførelse af mandatet til Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende Det Tidligere Jugoslavien (ICTY)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til fælles holdning 2004/694/FUSP⁽¹⁾, særlig artikel 2, sammenholdt med artikel 23, stk. 2, andet led, i traktaten om Den Europæiske Union, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved fælles holdning 2004/694/FUSP vedtog Rådet foranstaltninger med henblik på at indefryse alle midler og økonomiske ressourcer, der tilhører de fysiske personer, mod hvem Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende Det Tidligere Jugoslavien (ICTY) har rejst tiltale.
- (2) Rådet vedtog den 22. december 2004 afgørelse 2004/900/FUSP, ved hvilken listen i bilaget til fælles holdning 2004/694/FUSP blev ændret.
- (3) Som følge af at Savo Todovic og Vladimir Lazarevic er overført til ICTY's forvaringsenhed, bør deres navne fjernes fra listen.
- (4) Listen i bilaget til fælles holdning 2004/694/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Listen over personer i bilaget til fælles holdning 2004/694/FUSP erstattes af listen i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 3

Afgørelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2005.

På Rådets vegne

J. ASSELBORN

Formand

⁽¹⁾ EUT L 315 af 14.10.2004, s. 52. Senest ændret ved afgørelse 2004/900/FUSP (EUT L 379 af 24.12.2004, s. 108).

BILAG

»BILAG

Liste over de i artikel 1 omhandlede personer

Navn: BOROVCANIN Ljubomir

Fødselsdato: 27.02.1960

Fødested: Han Pijesak, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Navn: BOROVNICA Goran

Fødselsdato: 15.08.1965

Fødested: Kozarac, Prijedor, Prijedor kommune, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Navn: DJORDJEVIC Vlastimir

Fødselsdato: 1948

Fødested: Vladicin Han, Serbien og Montenegro

Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Navn: GOTOVINA Ante

Fødselsdato: 12.10.1955

Fødested: Øen Pasman, Zadar kommune, Republikken Kroatien

Nationalitet: kroatisk, fransk

Navn: HADZIC Goran

Fødselsdato: 07.09.1958

Fødested: Vinkovci, Republikken Kroatien

Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Navn: JANKOVIC Gojko

Fødselsdato: 31.10.1954

Fødested: Trbusce, Foca kommune, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Navn: KARADZIC Radovan

Fødselsdato: 19.06.1945

Fødested: Petnjica, Savnik, Montenegro, Serbien og Montenegro

Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Navn: LUKIC Milan

Fødselsdato: 06.09.1967

Fødested: Visegrad, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Muligvis serbisk-montenegrinsk

Navn: LUKIC Sredoje

Fødselsdato: 05.04.1961

Fødested: Visegrad, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Muligvis serbisk-montenegrinsk

Navn: LUKIC Sreten

Fødselsdato: 28.03.1955

Fødested: Visegrad, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Navn: MLADIC Ratko

Fødselsdato: 12.03.1942

Fødested: Bozanovici, Kalinovik kommune, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Muligvis serbisk-montenegrinsk

Navn: NIKOLIC Drago

Fødselsdato: 09.11.1957

Fødested: Bratunac, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Navn: PANDUREVIC Vinko

Fødselsdato: 25.06.1959

Fødested: Sokolac, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Muligvis serbisk-montenegrinsk

Navn: PAVKOVIC Nebojsa

Fødselsdato: 10.04.1946

Fødested: Senjski Rudnik Serbien og Montenegro

Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Navn: POPOVIC Vujadin

Fødselsdato: 14.03.1957

Fødested: Sekovici, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Navn: ZELENOVIC Dragan

Fødselsdato: 12.02.1961

Fødested: Foca, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Navn: ZUPLJANIN Stojan

Fødselsdato: 22.09.1951

Fødested: Kotor Varos, Bosnien-Hercegovina

Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk«

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2005/149/FUSP

af 21. februar 2005

om ændring af fælles holdning 2004/423/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Burma/Myanmar

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 26. april 2004 fælles holdning 2004/423/FUSP⁽¹⁾ om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Burma/Myanmar.
- (2) Rådet vedtog den 25. oktober 2004 fælles holdning 2004/730/FUSP⁽²⁾ om ændring af fælles holdning 2004/423/FUSP om forbud imod bl.a. at yde lån eller kreditter til statsejede burmesiske virksomheder samt at erhverve eller udvide en deltagelse i disse virksomheder.
- (3) Visse virksomheder bør fjernes fra listen i bilaget til fælles holdning 2004/423/FUSP over de statsejede burmesiske virksomheder, der er omfattet af disse foranstaltninger.
- (4) Fælles holdning 2004/423/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed, jf. dens artikel 10 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Bilag II til fælles holdning 2004/423/FUSP erstattes af teksten i bilaget til denne fælles holdning.

Artikel 2

Denne fælles holdning har virkning fra datoen for vedtagelsen.

*Artikel 3*Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2005.

På Rådets vegne

J. ASSELBORN

Formand

⁽¹⁾ EUT L 125 af 28.4.2004, s. 61.

⁽²⁾ EUT L 323 af 26.10.2004, s. 17.

BILAG

»BILAG II

Liste over de statsejede burmesiske virksomheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 5

Navn	Adresse	Direktørens navn
I. UNION OF MYANMAR ECONOMIC HOLDING LTD		
UNION OF MYANMAR ECONOMIC HOLDING LTD	189/191 MAHABANDoola ROAD, CORNER OF 50th STREET YANGON	MAJ-GEN WIN HLAING MANAGING DIRECTOR
A. PRODUKTION		
1. MYANMAR RUBY ENTERPRISE	24/26, 2nd FL., SULE PAGODA ROAD, YANGON (MIDWAY BANK BUILDING)	
2. MYANMAR IMPERIAL JADE CO. LTD	24/26, 2nd FL., SULE PAGODA ROAD, YANGON (MIDWAY BANK BUILDING)	
3. MYANMAR RUBBER WOOD CO. LTD		
4. MYANMAR PINEAPPLE JUICE PRODUCTION		
5. MYAWADDY CLEAN DRINKING WATER SERVICE	4/A, NO 3 MAIN ROAD, MINGALARDON TSP, YANGON	
6. SIN MIN (KING ELEPHANTS) CEMENT FACTORY (KYAUKSE)	189/191 MAHABANDoola ROAD, CORNER OF 50th STREET YANGON	COL MAUNG MAUNG AYE, MANAGING DIRECTOR
7. TAILORING SHOP SERVICE		
8. NGWE PIN LE (SILVER SEA) LIVESTOCK BREEDING AND FISHERY CO.	1093, SHWE TAUNG GYAR ST. INDUSTRIAL ZONE II, WARD 63, SOUTH DAGON TSP. YANGON	
9. GRANITE TILE FACTORY (KYAIKTO)	189/191 MAHABANDoola ROAD, CORNER OF 50th STREET YANGON	
10. SOAP FACTORY (PAUNG)	189/191 MAHABANDoola ROAD, CORNER OF 50th STREET YANGON	
B. HANDEL		
1. MYAWADDY TRADING LTD	189/191 MAHABANDoola ROAD, CORNER OF 50th STREET YANGON	COL MYINT AUNG, MANAGING DIRECTOR

Navn	Adresse	Direktørens navn
C. TJENESTEYDELSER		
1. MYAWADDY BANK LTD	24-26 SULE PAGODA ROAD, YANGON	BRIG-GEN WIN HLAING AND U TUN KYI, MANAGING DIRECTORS
2. BANDOOLA TRANSPORTATION CO. LTD	399, THIRI MINGALAR ROAD, INSEIN TSP, YANGON AND/OR PARAMI ROAD, SOUTH OKKALAPA, YANGON	COL MYO MYINT, MANAGING DIRECTOR
3. MYAWADDY TRAVEL SERVICES	24-26, SULE PAGODA ROAD, YANGON	
4. NAWADAY HOTEL AND TRAVEL SERVICES	335/357, BOGYOKE AUNG SAN ROAD, PADEBAN TSP, YANGON	
5. MYAWADDY AGRICULTURE SERVICES	189/191 MAHABANDoola ROAD, CORNER OF 50th STREET YANGON	
6. MYANMAR AR (POWER) CONSTRUCTION SERVICES	189/191 MAHABANDoola ROAD, CORNER OF 50th STREET YANGON	

JOINT VENTURES OG DATTERSELSKABER**A. PRODUKTION**

1. MYANMAR SEGAL INTERNATIONAL LTD	PYAY ROAD, PYINMABIN INDUSTRIAL ZONE, MINGALARDON TSP, YANGON	U BE AUNG, MANAGER
2. MYANMAR DAEWOO INTERNATIONAL	PYAY ROAD, PYINMABIN INDUSTRIAL ZONE, MINGALARDON TSP, YANGON	
3. ROTHMAN OF PALL MALL MYANMAR PRIVATE LTD	NO 38, VIRGINIA PARK, NO 3, TRUNK ROAD, PYINMABIN INDUSTRIAL ZONE, YANGON	
4. MYANMAR BREWERY LTD	NO 45, NO 3, TRUNK ROAD, PYINMABIN INDUSTRIAL ZONE, MINGALARDON TSP, YANGON	RETD LT-COL MAUNG MAUNG AYE, CHAIRMAN
5. MYANMAR POSCO STEEL CO. LTD	PLOT 22, NO 3, TRUNK ROAD, PYINMABIN INDUSTRIAL ZONE, MINGALARDON TSP, YANGON	
6. MYANMAR NOUVEAU STEEL CO. LTD	NO 3, TRUNK ROAD, PYINMABIN INDUSTRIAL ZONE, MINGALARDON TSP, YANGON	
7. BERGER PAINT MANUFACTURING CO. LTD	PLOT NO 34/A, PYINMABIN INDUSTRIAL ZONE, MINGALARDON TSP, YANGON	
8. THE FIRST AUTOMOTIVE CO. LTD	PLOT NO 47, PYINMABIN INDUSTRIAL ZONE, MINGALARDON TSP, YANGON	U AYE CHO AND/OR LT-COL TUN MYINT, MANAGING DIRECTOR

Navn	Adresse	Direktørens navn
B. TJENESTEYDELSER		
1. NATIONAL DEVELOPMENT CORP.	3/A, THAMTHUMAR STREET, 7 MILE, MAYANGONE TSP, YANGON	DR. KHIN SHWE, CHAIRMAN
2. HANTHA WADDY GOLF RESORT AND MYODAW (CITY) CLUB LTD	NO 1, KONEMYINTTHA STREET, 7 MILE, MAYANGONE TSP, YANGON AND THIRI MINGALAR ROAD, INSEIN TSP, YANGON	
II. MYANMA ECONOMIC CORPORATION (MEC)		
MYANMA ECONOMIC CORPORATION (MEC)	SHWEDAGON PAGODA ROAD, DAGON TSP, YANGON	COL YE HTUT OR BRIG-GEN KYAW WIN, MANAGING DIRECTOR
1. INNWA BANK	554-556, MERCHANT STREET, CORNER OF 35th STREET, KYAUKTADA TSP, YANGON	U YIN SEIN, GENERAL MANAGER
2. MYAING GALAY (RHINO BRAND) CEMENT FACTORY	FACTORIES DEPT, MEC HEAD OFFICE, SHWEDAGON PAGODA ROAD, DAGON TSP, YANGON	COL KHIN MAUNG SOE
3. DAGON BREWERY	555/B, NO 4, HIGHWAY ROAD, HLAW GAR WARD, SHWE PYI THAR TSP, YANGON	
4. MEC STEEL MILLS (HMAW BI/PYI/YWAMA)	FACTORIES DEPT, MEC HEAD OFFICE, SHWEDAGON PAGODA ROAD, DAGON TSP, YANGON	COL KHIN MAUNG SOE
5. MEC SUGAR MILL	KANT BALU	
6. MEC OXYGEN AND GASES FACTORY	MINDAMA ROAD, MINGALARDON TSP, YANGON	
7. MEC MARBLE MINE	PYINMANAR	
8. MEC MARBLE TILES FACTORY	LOIKAW	
9. MEC MYANMAR CABLE WIRE FACTORY	NO 48, BAMAW A TWIN WUN ROAD, ZONE (4), HLAING THAR YAR INDUSTRIAL ZONE, YANGON	
10. MEC SHIP BREAKING SERVICE	THILAWAR, THAN NYIN TSP	
11. MEC DISPOSABLE SYRINGE FACTORY	FACTORIES DEPT, MEC HEAD OFFICE, SHWEDAGON PAGODA ROAD, DAGON TSP, YANGON	
12. GYPSUM MINE	THIBAW*	